

vergadering 25
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Plenaire Middagvergadering

van 2 februari 2011

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	7
VERONTSCHULDIGINGEN	7
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	7
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Johan Verstreken, Sven Gatz en Marc Hendrickx en de dames Ulla Werbrouck en Elisabeth Meuleman betreffende het veroordelen van de moord op David Kato en het bestrijden van homofobie in de wereld – 929 (2010-2011) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	7
MOTIE VAN ORDE	7
Opheldering over de stand van zaken	7
ACTUALITEITSDEBAT over het acute plaatstekort in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel	11
Actualiteitsmoties	29
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de maatregelen tegen fijn stof in het kader van het smogalarm	
ACTUELE VRAAG van de heer Steve D'Hulster tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over eventueel gratis openbaar vervoer tijdens smogalarm	30
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de recente uitspraken van de minister-president betreffende de federale regeringsvorming en een eventuele voorbereiding van een boedelscheiding door de Vlaamse administratie	34
ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de kritiek van UNIZO op de werking van de ambtenaren van Onroerend Erfgoed	36
ACTUELE VRAAG van de heer Christian Van Eyken tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de gevolgen van de uitspraak van het hof van beroep van Bergen met betrekking tot de omzendbrieven-Peeters en -Martens betreffende de interpretatie van de taalwetgeving in de faciliteitengemeenten	40
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	43
ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de conclusies die de minister trekt uit het rapport 'Gezinshereniging in België' voor het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid	43

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de problemen in de sector van de zelfstandige kinderopvang, naar aanleiding van de nieuwe sluiting van een kinderdagverblijf

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de plotse sluiting van kinderdagverblijven en de nood aan kortetermijnmaatregelen in afwachting van het aangekondigde nieuwe kaderdecreet kinderopvang

47

ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het standpunt van de federale CREG ten aanzien van het Vlaams decreet dat hernieuwbare energie vrijstelt van injectietarieven

52

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Johan Verstreken, Sven Gatz en Marc Hendrickx en de dames Ulla Werbrouck en Elisabeth Meuleman betreffende het veroordelen van de moord op David Kato en het bestrijden van homofobie in de wereld

– 929 (2010-2011) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

54

Bespreking

55

Hoofdelijke stemming

56

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Marino Keulen en Sas van Rouveroy tot besluit van de op 13 januari 2011 door de dames Marleen Van den Eynde en Annick De Ridder in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, respectievelijk over het negatieve advies van de Inspectie van Financiën betreffende het ontwerp van beheersovereenkomst 2011-2015 met de Vlaamse Vervoermaatschappij - De Lijn, en over de nieuwe beheersovereenkomst met de Vlaamse Vervoermaatschappij - De Lijn en het negatief rapport ter zake van de Inspectie van Financiën

– 882 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

57

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Dirk Peeters en Filip Watteuw tot besluit van de op 13 januari 2011 door de dames Marleen Van den Eynde en Annick De Ridder in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, respectievelijk over het negatieve advies van de Inspectie van Financiën betreffende het ontwerp van beheersovereenkomst 2011-2015 met de Vlaamse Vervoermaatschappij - De Lijn, en over de nieuwe beheersovereenkomst met de Vlaamse Vervoermaatschappij - De Lijn en het negatief rapport ter zake van de Inspectie van Financiën

– 885 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

57

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jan Penris tot besluit van de op 13 januari 2011 door de heer Jan Penris in commissie gehouden interpellaties 1° tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de aanhoudende problemen met de lopende en geplande ontpolderingsprojecten in de Prosperpolder en de Willem-Leopoldpolder; 2° tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verdere verbetering van de bevaarbaarheid van de Westerschelde

– 887 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

58

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Peter Gysbrechts, de dames Lydia Peeters en Gwenny De Vroe en de heer Sven Gatz tot besluit van de op 18 januari 2011 door mevrouw Vera Van der Borgh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de financiële en administratieve tekortkomingen van het IKG-systeem voor zelfstandige kinderopvanginitiatieven

– 889 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

58

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Felix Strackx en Erik Tack tot besluit van de op 18 januari 2011 door mevrouw Vera Van der Borgh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de financiële en administratieve tekortkomingen van het IKG-systeem voor zelfstandige kinderopvanginitiatieven

– 895 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

59

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Wim Wienen tot besluit van de op 18 januari 2011 door de heren Wim Wienen, Jurgen Verstrepen en Bart Tommelein in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, respectievelijk over de intentieverklaring tussen de VRT en het productiehuis Woestijnvis, over het preferentieel partnership tussen de VRT en Woestijnvis, en over de nieuwe overeenkomst tussen de openbare omroep VRT en het productiehuis Woestijnvis

– 892 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

59

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Dirk Van Mechelen, de dames Patricia De Waele, Mercedes Van Volcem en Gwenny De Vroe en de heer Sven Gatz tot besluit van de op 19 januari 2011 door de heer Dirk Van Mechelen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het handhavingsbeleid inzake woonrecht in weekendverblijven

– 899 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

60

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Pieter Huybrechts en de dames Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en Marleen Van den Eynde tot besluit van de op 19 januari 2011 door de heer Dirk Van Mechelen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het handhavingsbeleid inzake woonrecht in weekendverblijven

– 894 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

60

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele tot besluit van de op 18 januari 2011 door de heren Carl Decaluwe, Jurgen Verstrepen en Bart Tommelein in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, respectievelijk over de openstelling van de markt voor televisiedistributie, over de verregaande liberalisering van de telecommarkt, en over de conclusies van het advies van het BIPT, de VRM en de andere regionale mediaregulatoren betreffende het openstellen van de kabel

– 900 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

61

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Wim Wienen tot besluit van de op 18 januari 2011 door de heren Carl Decaluwe, Jurgen Verstrepen en Bart Tommelein in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, respectievelijk over de openstelling van de markt voor televisiedistributie, over de verregaande liberalisering van de telecommarkt, en over de conclusies van het advies van het BIPT, de VRM en de andere regionale mediaregulatoren betreffende het openstellen van de kabel

– 891 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

61

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Boudewijn Bouckaert, Lode Vereeck, Ivan Sabbe en Jurgen Verstrepen en mevrouw Patricia De Waele tot besluit van het op 2 februari 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het acute plaatstekort in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel

– 931 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

62

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Gerda Van Steenberge en de heren Wim Wienen, Wim Van Dijck en Erik Arckens tot besluit van het op 2 februari 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het acute plaatstekort in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel

– 932 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

62

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Sven Gatz, mevrouw Ann Brusseel, de heer Lukas Van Der Taelen, de dames Elisabeth Meuleman en Marleen Vanderpoorten en de heren Jean-Jacques De Gucht en Filip Watteeuw tot besluit van het op 2 februari 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het acute plaatstekort in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel

– 934 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

62

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

63

ACTUALITEITSMOTIE van de dames Yamila Idrissi en Fatma Pehlivan, de heer Paul Delva, mevrouw Sabine Poleyn, de heren Jos De Meyer en Willy Segers en mevrouw Vera Celis tot besluit van het op 2 februari 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het acute plaatstekort in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel – 935 (2010-2011) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	63
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	63
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	66
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	66

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Els Robeyns: ambtsverplichtingen;

Patrick Janssens, Erik Tack, Sas van Rouveroi, Ulla Werbrouck: familieplichtingen;

Lode Ceysens, Irina De Knop, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2010-11, nr. 60/16*)

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Johan Verstreken, Sven Gatz en Marc Hendrickx en de dames Ulla Werbrouck en Elisabeth Meuleman betreffende het veroordelen van de moord op David Kato en het bestrijden van homofobie in de wereld

– 929 (2010-2011) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Roegiers bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, mag ik de vergadering vragen om een voorstel van resolutie over de moord op David Kato bij hoogdringendheid aan de agenda toe te voegen?

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Dewinter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, ik zou bij motie van orde mijn ergernis willen uitdrukken over het feit dat de minister-president in de loop van de komende vijf maanden in

totaal veertig dagen op reis gaat voor allerlei missies en zendingen naar een tiental bestemmingen, heel ver weg.

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, met alle respect, maar eergisteren was er een Uitgebreid Bureau. U had daar uw punt kunnen maken. Ik heb u daarover trouwens gisteravond rond halfnegen nog gebeld.

De heer Filip Dewinter: Mij?

De voorzitter: Wij hebben eergisteren in het Uitgebreid Bureau met eenparigheid van stemmen gezegd dat in de weken dat de minister-president in het buitenland is, alle interpellaties en alle vragen om uitleg verwezen worden naar de week daarop. Niemand heeft er enig bezwaar tegen gemaakt.

De heer Filip Dewinter: Ik was daar niet.

De voorzitter: Uw partijgenoten waren er wel. We gaan geen spelletjes spelen.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, ik speel geen spelletjes.

Ik was maandag door omstandigheden verontschuldigd op het Uitgebreid Bureau. Ik heb dus niet aan die discussie deelgenomen. Ik heb mij laten informeren door mijn twee Bureauleden. Ik weet wel dat collega Van Hauthem voorbehoud heeft gemaakt tegen dit alles.

Als er dan in het Bureau zogenaamde afspraken worden gemaakt en als er met deze informatie niet naar de pers mag worden gestapt, dan heb ik daar mijn allergrootste bedenkingen bij. Het is een teken dat men aanvoelt dat er inderdaad problemen zouden kunnen zijn en dat men iedereen op voorhand al de hand wil omwringen.

Ik stel alleen maar vast dat men niet leert uit zijn fouten. We hebben in het verleden, in de voorbije weken, deze problematiek hier al herhaaldelijk besproken. Ik zou in het Bureau nooit ingestemd hebben met dit voorstel, wel integendeel.

Het probleem zit 'm natuurlijk in een politiek gegeven. We hebben dat hier al herhaaldelijk besproken. Er is kritiek geweest naar aanleiding van de regeringsverklaring en bij de samenstelling van deze regering. Als een minister-president voorzitter van de Vlaamse Regering is, minister van Economie, minister van Buitenlands Beleid, minister van Buitenlandse Handel, minister van Ontwikkelingshulp, minister van Landbouw, minister van Zeevisserij en minister van Plattelandsbeleid, dan leidt dat tot problemen en tot afwezigheden die misschien verantwoord zijn.

Ik heb er geen probleem mee dat Vlaanderen zich via zijn bevoegde minister – en hij is bevoegd voor ongeveer alles in deze Vlaamse Regering – vertegenwoordigt in het buitenland, maar het zorgt er wel voor dat de minister-president in deze plenaire zitting minstens vier keer en misschien wel meer afwezig is. Op het moment dat uiteindelijk de toekomst van Vlaanderen ter discussie staat, naar aanleiding van de federale onderhandelingen, zal de minister-president niet hier zijn, maar in Davos of in Zuid-Amerika of in Qatar of in Egypte of in Zuid-Amerika. Overal, maar niet hier. Ik heb daar een fundamenteel probleem mee en ik wens dat bij het begin van de vergadering ook publiekelijk te zeggen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik heb tijdens de vergadering van het Bureau niemand van de Vlaams Belangfractie, noch iemand anders, enig voorbehoud horen formuleren. Deze regering heeft gekozen voor een beperkte samenstelling en voor het samenbrengen van bevoegdheden, om aan te tonen dat ze een sober beleid wenst te voeren. Als de Vlaams Belangfractie nu van oordeel is dat de Vlaamse Regering met verschillende ministers moet worden uitgebreid, dan moet ze dat zeggen, maar we zullen er niet op ingaan.

Ik wil ook uitdrukkelijk zeggen dat er vorig jaar, bij monde van vertegenwoordigers van het Vlaams Belang, interpellaties zijn geweest om de minister-president, bevoegd voor Buitenlandse Handel, aan te zetten meer deel te nemen aan handelsmissies. Zowel de heer Van Overmeire, toen nog deel uitmakend van de Vlaams-Belangfractie, als de heer Creyelman, nu voorzitter van de commissie van Buitenlands Beleid, waren die mening toegedaan. Men moet weten wat men wil, maar als men zelf vraagt dat de minister-president meer op reis gaat om onze buitenlandse handel te promoten, dan moet men daar ook de conclusies uit trekken. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Caluwé, we zijn er inderdaad voor dat Vlaanderen wordt vertegenwoordigd in het buitenland, maar daar ligt het probleem niet. Het probleem is dat deze minister-president veel te veel bevoegdheden cumuleert in zijn persoon. Dat hebben we naar aanleiding van de regeringsverklaring en vele keren daarna al opgemerkt.

Ik heb zijn bevoegdheden opgesomd, ik wil dat nog wel even doen, maar ik zal het niet doen. Dat zorgt ervoor dat de minister-president door de landbouwraden, de delegaties voor buitenlandse handel, als minister van Economie, als minister-president enzovoort, quasi permanent in het buitenland verblijft.

Veertig dagen op nauwelijks vijf maanden tijd naar meer dan tien bestemmingen in het verre buitenland, van Azië tot Amerika, van Afrika tot noem maar op, dat is van het goede te veel, zeker op het moment dat het hier zal gaan over de toekomst van Vlaanderen, over de uitbreiding van onze bevoegdheden en hopelijk nog veel meer.

Een kapitein blijft op zijn schip. Dat schip is Vlaanderen en dat ligt hier, niet in Qatar, niet in Oman, niet in Egypte, niet in China, niet in Zuid-Korea, niet om het even waar in de wereld, maar hier in Vlaanderen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ik ben blij dat we een Vlaamse Regering hebben die van bij de aanvang heeft gezegd dat ze het met minder ministers wil doen. Ik ben ook blij dat we een minister-president hebben die Vlaanderen in het buitenland vertegenwoordigt.

Voor mijn fractie is de Vlaamse Regering meer dan alleen maar de minister-president. Hij zit wel in de cockpit, maar de Vlaamse Regering is een collegiaal orgaan. We blijven ze steunen en we vinden dat de minister, bevoegd voor Buitenlands Beleid, ook in deze zaak zijn rol waar dan ook waarneemt. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Als de heer Caluwé mijn naam noemt, voel ik me verplicht hem te vragen om volledig verslag te geven. Als hij eerlijk is – hij is voldoende aanwezig in de commissie Buitenlands Beleid – zal hij ook wel toegeven dat bij de installatie van deze regering ik indertijd – toen nog als lid van de Vlaams Belangfractie, maar ik heb nog altijd dezelfde mening – heb opgemerkt dat het een welbewuste keuze is om het buitenlands beleid bij de minister-president te leggen omdat dat enkele voordelen kan hebben, namelijk dat de minister van Buitenlands Beleid met meer gezag spreekt. Het kan echter ook nadelen hebben, namelijk dat hij minder in het land is, wat vandaag blijkt.

Mijnheer Caluwé, ik roep u op om me minder eenzijdig te citeren.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, u zegt dat er unanimititeit was, maar laten we eerlijk zijn, het was een vreemde seance in het Uitgebreid Bureau. Voor het eerst sinds maanden was de minister-president aanwezig, inderdaad op uw verzoek, met een lijst van al zijn buitenlandse missies. De enige die daarover een opmerking heeft gemaakt, behalve uzelf, was

ik. Ik heb de opmerking gemaakt: “Wat? Heel die lijst? En dat in politiek onzekere tijden.” Dat zult u niet kunnen ontkennen.

Dat was inderdaad een opmerking. Voorzitter, behalve u, was ik de enige die daar een opmerking over heeft gemaakt. Los daarvan, kan het toch niet zijn dat het Uitgebreid Bureau als dekmantel wordt gebruikt om te zeggen dat we daar nadien geen opmerkingen meer over gaan maken. Het gaat over een agenda van de minister-president over vijf maanden. Wie weet wat er binnen drie of vier maanden aan de hand is? Dat was mijn opmerking, want het zijn politiek onzekere tijden. Het Uitgebreid Bureau moet niet als dekmantel dienen ten aanzien van de minister-president.

Tot slot gaat het er niet over of Vlaanderen op de kaart moet worden gezet. Vlaanderen moet op de kaart worden gezet. Maar als de minister-president zoveel functies bekleedt, dan is hij inderdaad heel vaak in het buitenland. In onzekere politieke tijden vinden we dat voor een minister-president nogal bedenkelijk. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, collega's, ik vind dit een totale non-discussie. Als de minister-president niet in het buitenland hoeft te zijn omwille van redenen die zijn job als minister-president vragen, dan zeggen wij dat. Als de minister-president omwille van de taak die hij heeft in de Vlaamse Regering naar het buitenland moet, dan moet hij dat doen. Voor de rest moet daar niet meer over gezeverd worden. *(Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a, N-VA, Groen!. Opmerkingen)*

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, mijnheer Van Hauthem en leden van de Vlaams Belangfractie, naar aanleiding van de brief die ik heb gekregen en de commotie die er vorig jaar is geweest, heb ik persoonlijk aan de minister-president gevraagd of hij zo vriendelijk wilde zijn om persoonlijk aanwezig te zijn op het Uitgebreid Bureau. De minister-president is dat komen toelichten, en de heer Van Hauthem heeft inderdaad die opmerking gemaakt. Ik heb op het einde van de bespreking van dat agendapunt heel expliciet gevraagd aan iedereen of men het eenparig eens was met het feit dat alle interpellaties en alle vragen om uitleg de week nadien in de commissie zouden kunnen worden gesteld. Iedereen heeft gezegd: ik heb daar geen enkel probleem mee. Als de heer Dewinter daar achteraf een punt over wilt maken in de pers, wie ben ik dan om hem dat te beletten? Mijnheer Dewinter, uw fractie was het met die eenparigheid volledig eens. Ik heb dat heel expliciet gevraagd.

U zegt dat wij een en ander te verbergen hebben. Ik zie niet in waarom, want dan had ik dat zelfs niet meegedeeld en niet op de agenda van het Uitgebreid Bureau gebracht. Het enige wat ik moest doen op verzoek van de minister-president was die agenda meedelen aan de desbetreffende commissievoorzitters. Ik heb dat punt, ten opzichte van de oppositie en rekening houdend met de problemen die er in het verleden zijn geweest, heel expliciet op de agenda gebracht. U moet dus niet zeggen dat er iets wordt verborgen. Trouwens, als ik kijk naar de reacties die ik af en toe van journalisten krijg over wat er verklapt wordt uit het Uitgebreid Bureau, dan kan ik daar binnenkort een heel boek mee vullen. U moet niet zeggen dat u het niet hebt goedgekeurd, er was eenparigheid van stemmen.

Mijnheer Dewinter, wat Davos betreft, heeft de minister-president mij gezegd dat hij veel later zou vertrekken zodat hij de plenaire zitting nog kon meemaken. Dat heeft niets te maken met oppositie of meerderheid, maar met het feit dat een minister-president die Buitenlands Beleid onder zijn bevoegdheid heeft, Vlaanderen iets meer op de wereldkaart mag zetten dan hoe u er blijkbaar over denkt. Ik vind dat niet meer dan normaal. De beslissing over de agenda van de minister-president is trouwens met eenparigheid van stemmen genomen. Hiermee sluit ik deze discussie. *(Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a, N-VA, Groen!. Opmerkingen)*

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, u moet hier de debatten leiden, niet de minister-president verdedigen, niet de woordvoerder zijn van de minister-president. Dat is uw taak

niet. Uw partij zit misschien wel in de coalitie, maar dat betekent niet dat u de woordvoerder en de verdediger van de minister-president moet zijn.

Er is een groot verschil tussen het regelen van de werkzaamheden in het Bureau en het politieke debat over de bevoegdheden van de minister-president. Ik heb anderhalf jaar geleden al aangeklaagd en doe dat nu opnieuw dat de minister-president zoveel bevoegdheden heeft.

De voorzitter: U hebt dat al gezegd.

De heer Filip Dewinter: We zijn hier in het parlement. We hebben het recht om te spreken. Het is niet aan u om daarover te oordelen. Ik zeg dat er een politiek probleem is. Als de minister-president zoveel bevoegdheden heeft, dan verkeert hij in de onmogelijkheid om hier te doen wat hij moet doen. Dat is wat wij aanklagen en dat zullen wij blijven doen. Of er nu oekazes zijn van het voorzitterschap of zwijgplicht of spreekverbod, daar trek ik me helemaal niets van aan. Ik heb dat in het verleden niet gedaan, en ik zal dat in de toekomst ook niet doen met Jan Peumans.

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, ik heb geen oekazes of spreekverbod uitgesproken. Het enige dat ik heb gedaan, is alle fracties van dit parlement objectief voorgelicht. U moet me geen woorden in de mond leggen die ik niet heb uitgesproken. Dat pik ik niet van u. Ik heb u trouwens gisterenavond beleefdheidshalve gebeld. Ik kan zelfs zeggen hoe laat het precies was. U hebt niet opgenomen maar dat hoeft u van mij niet te doen.

De heer Filip Dewinter: Waar en wanneer hebt u mij gebeld?

De voorzitter: Op uw gsm! Moet ik u het nummer voorlezen? (*Opmerkingen van de heer Filip Dewinter*)

Wilt u even komen kijken in plaats van me te beschuldigen dat ik een leugenaar ben? (*Rumoer*)

Ik laat me niet uitmaken voor leugenaar.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Het Uitgebreid Bureau komt wekelijks bijeen om de werkzaamheden van dit parlement af te spreken. Ik dacht, mijnheer Dewinter, dat wij maandag op een serene wijze een aantal zaken hadden besproken en beslissingen hadden genomen. Wanneer u niet aanwezig bent, mijnheer Dewinter, dan hebt u ook geen recht van spreken. De voorzitter heeft hier niet de minister-president verdedigd, hij heeft de beslissing van het Uitgebreid Bureau verdedigd, en dat is zijn opdracht. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUALITEITSDEBAT over het acute plaatstekort in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, collega's, minister, mijn tijd loopt maar ik probeer enig gehoor te krijgen bij alle collega's. Het gaat om een probleem dat ons allen aanbelangt, met name de telkens terugkerende inschrijvingsproblematiek in deze tijd van het jaar. Ik heb aan het eind van mijn betoog een specifieke vraag over de Brusselse situatie. Aangezien dit een debat is, wil ik een iets langere aanloop nemen. Ik wil het eerst hebben over het algemene inschrijvingsbeleid en het gelijkeonderwijskansendecreet, en daarna over de steden.

We kennen de wachtrijen. Ze komen elk jaar terug, en in toenemende mate. We proberen de onzekerheid van de ouders te beantwoorden en hun ongenoegen in bepaalde banen te leiden.

Dat is niet gemakkelijk. In die zin wil ik alvast een oproep doen aan u, minister, om tegemoet te komen aan de vraag die bij alle fracties in de commissie Onderwijs leeft, en dus niet alleen bij de oppositie, om sneller een evaluatie te maken van enerzijds het Gelijkeonderwijskansendecreet en anderzijds de ermee samenhangende inschrijvingen. Een aantal pijnpunten kunnen we sneller verhelpen, zeker de veralgemeende invoering. Digitale inschrijving zou daartoe kunnen bijdragen.

Het is echter niet alleen een probleem met het Gelijkeonderwijskansendecreet in het algemeen. Er is ook een capaciteitsprobleem in de steden. Door de demografische groei neemt de druk op de scholen toe, vooral in de steden. Met het Gelijkeonderwijskansendecreet hebben we geprobeerd een soort rechtvaardigheids criterium in te schrijven in het inschrijvingsbeleid. Daar zijn we grotendeels in geslaagd, maar er zijn altijd nadelen aan. Als iemand straks een beter idee heeft – dat er niet gewoon op neer komt dat men dat afschaft, want dat is wat te eenvoudig – om die rechtvaardigheid die erop neer komt dat elk kind kan worden ingeschreven in een school, via een decreet te verbeteren, dan mag hij of zij dat geven.

Minister, u hebt vorig jaar zeer kort op de bal gespeeld om de acute nood aan bijkomende plaatsen in Antwerpen te lenigen. Dat is goed. Er is toch 7 miljoen euro voor vrijgemaakt. Ondertussen zijn er echter ook andere steden waar het probleem nijpender wordt. Gent en Brussel zijn enigszins aan elkaar gewaagd, weliswaar met andere situaties, en ook Mechelen komt om de hoek kijken. Dat zijn de vier steden die met een acuut plaatstekort kampen. We moeten erover waken dat we van dat acuut tekort geen chronisch tekort maken.

In Brussel hebt u een overeenkomst gemaakt met minister Vanraes van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), net zoals u dat hebt gedaan met de lokale verantwoordelijken in Gent en Antwerpen. U zult samen bekijken hoe die problematiek het hoofd kan worden geboden. Eigenlijk hebt u gezegd dat het aan de lokale overheid is, dus in dit geval aan de VGC, om met een plan voor de dag te komen om dat tekort te kunnen wegwerken. Natuurlijk is dat tekort er vandaag. Dan hebben we het al snel over containerklassen. Dat is geen ideale oplossing, maar als dat moet, moet het. Er is echter ook het tekort dat op ons afkort en dat we allemaal kennen. Door de demografische evolutie in Brussel zullen we de eerstkomende vijf à tien jaar 15.000 bijkomende plaatsen moeten creëren. Doen we dat niet, dan doen we afstand van onze politieke verantwoordelijkheid, en dan zullen kinderen gewoon niet in een school terecht kunnen. Dat is absoluut geen optie. Die 15.000 plaatsen is een schatting die is gemaakt door demografen van alle universiteiten. Minister, we hebben u ervan proberen te overtuigen, en ik denk dat we daar grotendeels in zijn geslaagd, dat we aan Vlaamse zijde daarvan toch 20 procent voor onze rekening moeten nemen.

Minister Vanraes heeft al meerdere maanden een plan klaar waarin hij heel gedetailleerd campus per campus aangeeft hoe er de komende vijf à tien jaar 2700 à 3000 plaatsen kunnen worden gecreëerd. We wachten nu op uw initiatief om dat over te nemen. U hebt in een goed een-tweetje samengewerkt met Antwerpen. Dat zou nu ook in Brussel, Gent en zelfs in Mechelen moeten kunnen gebeuren. We wachten nu op het inschrijven van de nodige budgetten. De VGC heeft een budget. De Vlaamse Gemeenschap moet nu ook een budget kunnen vrijmaken. We wachten op een gezamenlijke implementatie van dat plan.

Ik zie dat u het hoofd schudt. U kunt niet zeggen: ik maak een overeenkomst met iemand, hij maakt het plan en hij moet het dan ook uitvoeren. De deal was dat het estafettestokje wordt doorgegeven. Als de eerste loper snel loopt en de tweede niet, dan staat niemand op het podium: hij niet, maar u al evenmin. U moet dus de gesloten contracten nakomen. Pacta sunt servanda: hij heeft zijn huiswerk gemaakt, nu is het aan u.

Ik kom tot mijn vraag, die wat technischer is. Nu wachten er een aantal ouders aan de schoolpoorten. Broertjes en zusjes hebben voorrang, net als de kinderen wier thuistaal het Nederlands is. We hebben daarover een discussie gehad in de commissie Onderwijs. De meerderheid heeft geprobeerd dat decretaal te verhelpen door te bepalen dat ouders die

kunnen aantonen dat ze voldoende lang in het secundair onderwijs hebben gezeten en dergelijke meer, kunnen worden beschouwd als ouders met het Nederlands als thuistaal.

De oppositie heeft een alternatief voorstel gedaan. Wij hebben voorgesteld daar veeleer een weerlegbaar vermoeden van te maken. Iedereen kan immers zeggen dat hij een bepaalde thuistaal heeft, maar is dat in de praktijk wel zo? Nu stoten we op de praktijk waarbij een aantal ouders – misschien geen massa – in het Huis van het Nederlands een attest gaan halen dat bewijst dat ze Nederlandskundig zijn. Nederlandskundig zijn is echter niet hetzelfde als het Nederlands als thuistaal hebben. Voor mij zijn die mensen allemaal welkom in het Nederlandstalig onderwijs, maar niet in de voorrangscategorie van kinderen en ouders met het Nederlands als thuistaal.

Graag had ik uw mening: overdrijf ik wat dit betreft, of gaat het toch over tientallen mensen die een dergelijk attest gebruiken om zich te kunnen inschrijven in de verkeerde voorrangscategorie? (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, gisteren, op 1 februari 2011, is de periode voor de online inschrijvingen voor het volgend schooljaar in de Brusselse Nederlandstalige basisscholen en secundaire scholen van start gegaan. De minister zal zich ongetwijfeld herinneren dat het nieuw aanmeldingssysteem voor Brusselse Nederlandstalige scholen vorig jaar een moeizame start heeft gekend. Dit jaar blijken er geen problemen met het computersysteem te zijn.

Tot zover het goede nieuws. In Brussel geldt, in tegenstelling tot in Antwerpen of in andere steden, het specifieke feit dat hier zowel Nederlandstalig als Franstalig onderwijs wordt aangeboden. Het is de bedoeling om het Vlaamse karakter van de Vlaamse scholen in Brussel te behouden door voorrang te verlenen aan Nederlandstalige kinderen. Aangezien de subsidiëring van de Vlaamse Gemeenschap afkomstig is, vindt ieder weldenkend mens dit maar normaal.

Volgens de regel moeten de vrije plaatsen in Brussel voor 55 procent naar Nederlandstalige kinderen gaan. Deze regel blijft dode letter. De criteria van het decreet betreffende gelijke onderwijskansen (GOK-decreet), destijds opgesteld door toenmalig minister Vanderpoorten, primeren immers op de voorrangsregel voor Nederlandstalige kinderen. Een van de GOK-criteria luidt dat de thuistaal niet het Nederlands mag zijn. Broers en zussen hebben voorrang bij de inschrijving in eenzelfde school.

In de praktijk komt het erop neer dat er, zoals gisteren in De Standaard te lezen viel, te weinig plaats voor ‘witte’ schoolkinderen is. Volgens de heer François van de vzw Katholieke Opvoeding en Cultuur Brussel (KOCB) zitten verschillende scholen na de inschrijving van broers en zussen al zo goed als vol. Het is een demografische realiteit dat allochtone kinderen uit grote gezinnen komen. In andere scholen komen Vlaamse ouders ten gevolge van de 55 procentregeling voor de bijkomende plaatsen in aanmerking. Bovenop het taalcriterium komt echter nog het criterium betreffende de afstand tussen de woonplaats en de school. Hierdoor maken deze ouders zo goed als geen kans hun kinderen in de school van hun keuze in te schrijven.

Deze situatie is niet enkel op lange termijn, maar ook korte termijn nefast. Dit is niet enkel het geval voor het Vlaams onderwijs in Brussel, maar ook voor de Vlaamse aanwezigheid in Brussel op zich. Vlaamse ouders in Brussel die voor Vlaams onderwijs voor hun kinderen betalen en die niet in Brussel terechtkunnen, zullen onder meer naar de Vlaamse Rand verhuizen. Dat ze Brussel verlaten, veroorzaakt dan weer het probleem van de stadsvlucht.

Het gaat hier trouwens niet enkel om de Vlaamse ouders. Ook de Franstaligen die voor Vlaams onderwijs kiezen, maar niet wensen dat hun kinderen in concentratiescholen zitten,

zullen verhuizen. Op die manier wordt het Brussels probleem naar de Vlaamse Rand geëxporteerd.

Minister, dit fenomeen is niet nieuw. Reeds in december 2009 zijn u een aantal vragen over de inschrijvingsprocedure in Brussel gesteld. U hebt toen het volgende geantwoord: "Als Nederlandstalige ouders hun kinderen naar een Nederlandstalige school willen sturen, moeten die kinderen daar terecht kunnen. Dat is belangrijk. Het zou een probleem zijn als daar geen plaats is voor die kinderen. Daar moeten we vragen bij stellen in de Brusselse context". De vragen worden al jaren na elkaar gesteld. Tot nu toe zijn nog geen antwoorden gegeven.

De indruk wordt gewekt dat het probleem bij een capaciteitstekort ligt. Ik zal het capaciteitstekort niet ontkennen. Ik betwijfel echter dat dit het echte probleem is. Het probleem is een gevolg van de voorrangsregeling die in het GOK-decreet wordt bepaald. Een eventuele capaciteitsuitbreiding zou geen oplossing voor het prangende probleem vormen. Er zouden in Brussel immers pas in 2015 2000 plaatsen bijkomen. Dat is 'too little, too late'. Dan zullen er in het Vlaams onderwijs in het Brussel helemaal geen Vlaamse kinderen meer zijn.

Minister, u hebt toen verklaard dat u zich van het probleem met broers en zussen bewust bent en dat u het " in overweging zult nemen bij het uitwerken van een nieuwe regeling". Om welke nieuwe regeling gaat het? Gaat het om een nieuwe regeling met betrekking tot het GOK-decreet?

De evaluatie van het GOK-decreet is tot in 2012 uitgesteld. We weten allemaal dat na een evaluatie het echte decreetgevende werk nog moet beginnen. Dit betekent dat een nieuwe decretale regeling ten vroegste in 2013 in werking kan treden. Ook dit is 'too little, too late' voor Brussel.

Meneer de minister, u bent niet alleen minister van Onderwijs, maar ook minister van Brussel. Dikwijls worden de woorden 'taskforce voor Brussel' in de mond genomen, maar voor deze problematiek hebt u de hefboomen in handen. U moet de 55 procentregel laten primeren op de voorrangsregeling van het zogenaamde Gelijke Kansenbeleid en minstens gelijke kansen bieden aan de Vlaamse kinderen in Brussel om ingeschreven te geraken in een Nederlandstalige school.

Onze fractie zal u volmondig steunen indien u hiervoor onmiddellijk decreetgevende initiatieven neemt. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, de schoolinschrijvingen in het Nederlandstalig Brussels onderwijs zijn gisterenochtend van start gegaan. Voor het basisonderwijs gebeurt dat online, voor het secundair onderwijs op de klassieke manier, in de school zelf. Zoals te verwachten was, was er een stormloop. Zowel het Sint-Jan Berchmanscollege als het Koninklijk Atheneum Etterbeek waren binnen het uur volzet. Ook andere Nederlandstalige scholen kunnen het komende schooljaar geen nieuwe leerlingen meer inschrijven.

Nochtans werd in voldoende extra middelen voorzien, maar die worden volgens ons onvoldoende of onvoldoende snel ingezet. Het DBFM-verhaal (Design Build Finance Maintain) is hierin kenmerkend, dat is hier al een paar keer aan bod gekomen. Slechts een handvol scholen schrijft zich in, zelfs na verlenging van de intekenperiode. Op die manier blijven de beschikbare middelen even ongebruikt staan. Met name voor de inrichtende machten uit het vrije onderwijs is in de praktijk gebleken dat de pps-formule via dit systeem weinig aantrekkelijk is. In werkelijkheid dreigt het hele verhaal inzake de scholenbouw daarmee ten onder te gaan, wat heel jammer zou zijn.

Minister, in de praktijk blijkt dat minder dan tien scholen effectief is ingestapt. Klopt dit? Zijn daar Brusselse scholen bij? Misschien moeten we eens durven te bekijken hoe we de formule aantrekkelijker kunnen maken voor alle betrokken partijen.

Wat we ook vaststellen, specifiek voor Brussel, is dat er een duidelijk tekort is aan leraren. Vandaag nog verscheen in de pers dat Brussel kreunt onder een tekort aan leerkrachten. Lesgeven in Brussel wordt vandaag nog steeds niet als aantrekkelijk beschouwd, wel integendeel. Wij hebben de gezamenlijke plicht om daar iets aan te doen. Leraren vragen niet zozeer om een hoger loon, maar ze wensen vooral ondersteuning in hun werk, kleinere klassen, omkadering in een moeilijke omgeving. We weten dat er een duidelijke arbeidsreserve is in Vlaanderen en zeker ook in Brussel, en toch blijven we zitten met het lerarentekort. Als we iets aan de infrastructuur kunnen doen, zullen we onvermijdelijk vroeg of laat ook met dit probleem te kampen krijgen. We pleiten er met andere woorden voor om er alles aan te doen om het lerarenberoep in het algemeen, maar in Brussel in het bijzonder, opnieuw aantrekkelijk te maken.

We menen dat er dringend nood is aan een verhoogde mobiliteit tussen de publieke en de private sector. Ook het huidige lerarenstatuut kan in deze context bekeken worden, maar ik hoorde dat u hierover binnenkort het debat opstart. Ik verwijs in dit kader graag naar het voorbeeld dat de heer Van Dijck enkele zittingen geleden gaf. Hij pleitte ervoor om gemotiveerde gepensioneerde leerkrachten die hun taak eigenlijk willen voortzetten, niet langer te bestraffen door hun pensioenrechten aan te tasten. Dit zou een stuk van de oplossing kunnen bieden.

Los van de tekortkomingen heeft de Vlaamse Regering enkele belangrijke beleidswijzingen gerealiseerd. Zo waren er de aanpassingen in het GOK-decreet. De voorgaande sprekers hebben ook al aangehaald dat het voorrangsperscentage voor Nederlandstaligen op 55 procent werd vastgelegd. Ook werd de verklaring op eer vervangen door objectieve bewijzen. Met deze wijzigingen werd alvast een duidelijke aanzet gegeven tot een betere sociale mix in ons hoofdstedelijk onderwijs.

Gezien echter het feit dat broers en zusjes die al schoollopen op de betrokken school in de eerste fase voorrang krijgen, hebben deze regelingen, zoals blijkt uit cijfers die we al hebben, nog geen optimaal effect. Heel wat Nederlandstalige kinderen die naar school willen gaan in onze hoofdstad, blijven hierdoor in de kou staan. Dit heeft dan weer als nefast gevolg dat heel wat ouders eventueel overwegen om met hun kinderen uit Brussel weg te trekken – en dat is zeker niet onze bedoeling. Wij staan achter een beleid dat als doelstelling heeft de Nederlandstalige inbreng in de hoofdstad te versterken, en dat beleid kan zich dergelijke ontwikkelingen niet veroorloven.

We hebben het hier al vaker gehad over de zinsnede: “Elk kind heeft recht op onderwijs.” Minister, u hebt in het begin van het schooljaar aangekondigd voor elk kind een plaats te vinden in het onderwijs. Dat geldt zeker voor Nederlandstalige kinderen die een school zoeken in Brussel. We kennen intussen het infrastructuur- en capaciteitsprobleem. Daarom, minister, stel ik u deze zeer concrete vraag: op welke manier wilt u garanderen dat elk bewezen Nederlandstalig kind dat in het Brusselse Nederlandstalige onderwijs naar school wil gaan, een plaats vindt op redelijke afstand van zijn woonplaats en volgens de keuze van de ouders? Als we onze hoofdstad immers niet willen loslaten, is het van het allergrootste belang om Nederlandstalige ouders en hun kinderen in Brussel te houden, en hun een degelijk en kwalitatief onderwijs te bezorgen. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, collega's, de inschrijvingen voor de scholen in Brussel voor het schooljaar 2011-2012 zijn momenteel aan de gang. Het bericht kwam dat in een aantal scholen, en onder andere in een aantal concentratiescholen, Nederlandstalige kinderen moeilijk of niet ingeschreven geraken. De voorrangregel voor broers en zussen zorgt er in

een aantal gevallen voor dat een klas vol zit vooraleer kinderen uit de andere voorrangsgroepen, zoals Nederlandstalige kinderen, zich kunnen inschrijven.

Het probleem is complex, en ik kan het niet laten om even achteruit te kijken. We moeten het hele onderwijsdebat in Brussel in een historisch perspectief plaatsen. In de jaren 80 van de vorige eeuw, toch nog niet zo lang geleden, leefde bij heel wat mensen de vrees dat men in Brussel massaal scholen zou moeten sluiten bij gebrek aan leerlingen. Een grootschalige campagne, onder impuls van onder anderen Hugo Weckx, richtte zich in eerste instantie tot tweetalige ouders en kinderen. Het succes was overweldigend. Ondertussen blijft het succes van het onderwijs in onze hoofdstad toenemen, met als gevolg dat het moeilijk was voor Nederlandstalige kinderen om zich in bepaalde scholen in te schrijven. Daar werd een mouw aan gepast, en verleden jaar werd in dit parlement dit voorrangsmechanisme voor Nederlandstalige kinderen waterdichter gemaakt door middel van enkele decretale wijzigingen.

Waarom hecht CD&V nu zo'n groot belang aan de aanwezigheid van Nederlandstalige kinderen in onze Nederlandstalige scholen in Brussel? Er zijn drie redenen, die ik wil toelichten.

Ten eerste is het logisch dat een kind in onze hoofdstad onderwijs in zijn eigen taal kan krijgen. Wij blijven zeggen dat Nederlandstalige kinderen het eerste doelpubliek van deze scholen blijven. Ten tweede, het decennialang volgehouden Vlaamse beleid in en voor Brussel houdt onder andere in dat we Nederlandstalige inwoners in Brussel willen aantrekken en behouden. Dat is een heikele opdracht. We slagen er niet goed in. Welnu, indien we aan die Nederlandstalige ouders niet kunnen garanderen dat hun kind in het Nederlandstalige onderwijs terechtkomt, kan ik mij inbeelden dat dit een zeer goede reden is om Brussel te verlaten. De derde reden is heel belangrijk en, collega's, wordt veel te weinig benadrukt in de publieke debatten. Het is ook voor de anderstalige kinderen zeer belangrijk dat er een voldoende kritische massa Nederlandstalige kinderen in hun klas zitten. Voor alle duidelijkheid, en laat daar geen enkel misverstand over bestaan: deze anderstalige kinderen zijn en blijven welkom in onze scholen, ze vormen dikwijls een verrijking voor onze gemeenschap.

We moeten dus werk blijven maken van een eenvoudige en zekere toegang van Nederlandstalige kinderen in onze scholen.

Tussendoor wil ik toch ook even stellen dat er nog een heel andere piste bestaat om directies zelf de kans te geven om, met de grote kennis die zij hebben van hun school, de leerlingen en de ouders, mee richting te geven aan het inschrijvingsbeleid in hun school. Dit is een veel eenvoudiger systeem, gebaseerd op vertrouwen in de directeur.

Daarbovenop, collega's, ent zich een andere uitdaging die van een heel andere orde is. De collega's hebben er al op gealludeerd: de capaciteitsdruk in Brussel. Het aantal kinderen neemt enorm toe en wij vinden dat de Vlaamse Gemeenschap op dit vlak haar verantwoordelijkheid moet blijven nemen. Het aanhouden van de huidige percentages – ongeveer 20 procent van de Brusselse kinderen volgt les in een Nederlandstalige school – moet hierbij onze ambitie zijn. Niet zozeer om ons "Vlaams marktaandeel te behouden" – ik vind dat een vreemde term, als het om onderwijs gaat –, maar wel om een nuttige bijdrage te blijven leveren aan een gezonde groei en ontwikkeling van onze hoofdstad.

Maar, collega's, de toename van het totale aantal plaatsen in het Nederlandstalig onderwijs zal noodzakelijkerwijze gepaard gaan met een verdere verdunning van het aantal Nederlandstaligen in de scholen. We zitten hier dus vandaag te debatteren omdat we met een aantal fenomenale paradoxen zitten. Wij zijn allen gehecht aan de voorrang voor broertjes en zusjes, dat is de logica zelve, maar hoe rijmen we dit met de even noodzakelijke voorrang voor Nederlandstalige kinderen? Er moeten Nederlandstalige scholen in Brussel bij komen –

daar pleiten we allemaal voor, denk ik –, maar hoe kunnen we hierbij een verdere verwatering van het aantal Nederlandstalige kinderen voorkomen?

Deze paradoxen brengen ons vandaag bij elkaar. Het antwoord daarop is geweldig moeilijk. Een stuk van de oplossing bestaat waarschijnlijk in een verdere en strakkere opvolging en ondersteuning van de kennis van het Nederlands in onze scholen. Er zijn interessante pistes, waarvan een aantal door u, minister, gelanceerd. Zo kan de taaltest voor 6- en 12-jarigen hiertoe een eerste aanzet zijn. Het recente VGC-project waarbij het Huis van het Nederlands lessen Nederlands organiseert voor anderstalige ouders, is zeker interessant. Zo ook de plannen van de minister om buiten de schooluren en schoolmuren met Nederlands bezig te zijn.

Ik eindig met een laatste paradox – het is al aangehaald – : het feit dat we in Brussel met een geweldig tekort aan leerkrachten zitten, maakt het nog moeilijker. Er gaan namelijk scholen bij komen, maar we hebben vandaag al te weinig leerkrachten.

Ik eindig met een vraag voor u, minister: u stelde onlangs in een kranteninterview dat u zich bewust bent van het broer-zussenprobleem, en het in overweging zult nemen bij het uitwerken van een nieuwe regeling. Mijn vraag is: welke piste hebt u hierbij concreet voor ogen? (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Voorzitter, minister, politiek is een moeilijk vak. Het is moeilijk om een politieke lijn te bepalen, omdat men heel zelden op voorhand weet wat er gaat gebeuren. Er zijn genoeg voorbeelden bekend van politici die halsoverkop zware beslissingen hebben moeten nemen en die dan geëxcuseerd worden door het feit dat men toch niet alles kan voorzien.

Ik vrees dat we hier te maken hebben met de kroniek van een aangekondigd probleem, waarover ik helaas verleden jaar al gesproken heb en waarvan de cijfers bekend zijn. Vorige sprekers hebben er al op gewezen: er is in Brussel een demografische tsunami op komst. Wie dat nu nog niet weet, is van slechte wil, leest nooit een krant of komt zelfs nooit naar het Vlaams Parlement, want het is hier al voldoende gezegd. We gaan naar een uitbreiding van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest – niet territoriaal, mijnheer Van Eyken, u hoeft zich niet ongerust te maken –, maar wel op het niveau van de bevolking.

We krijgen inderdaad een toename van 10 procent, er komen zomaar even 150.000 mensen bij. Dat is grosso modo de bevolking van steden die misschien belangrijker zijn, zoals Hasselt en Leuven samen. Die bevolking krijgen wij hier de volgende jaren bij. Is het dan een onverwachte gebeurtenis, een mirakel, dat wij plots zien dat er zich een geweldig capaciteitsprobleem begint voor te doen in Vlaamse scholen?

U weet, Vlaamse scholen hebben gelukkig – en dat is het werk van een resem van uw illustere voorgangers en Brusselse ministers – een zeer goede reputatie en krijgen de laatste jaren dus steeds meer leerlingen, ook van andere taalgroepen, over de vloer. Gelukkig, want zo – zou men in alle naïviteit denken – neemt het aantal Nederlandstaligen in Brussel toe. U weet hoe de verfransing gebeurd is. Ik ben daar nog deels getuige van geweest. Hoeveel Vlaamse ouders hebben hun kinderen naar Franstalige scholen moeten sturen en zijn dan omgevormd tot Franstaligen?

Nu zouden we kunnen hopen dat er door het succes van die Vlaamse scholen eindelijk meer Nederlandstaligen bijkomen in Brussel. Maar om een of andere reden willen wij dat niet. Wat zou de reden kunnen zijn? Ik durf niet te denken dat wij niet meer geïnteresseerd zouden zijn in Brussel.

In de krant van gisteren las ik dat er in de school met de mooie toepasselijke naam De Voorzienigheid in Kuregem een probleem is. Het is een concentratieschool. Er is altijd voor gepleit om die scholen – ik zeg het met een lelijke uitdrukking – te verdunnen, en de sociale mix te verbeteren. Het goede nieuws is dat een heleboel Vlaamse ouders hun kinderen in die

school willen inschrijven, maar ze krijgen te horen dat er geen plaats meer is omdat er kinderen van andere taalgroepen zitten waarvan de broers en zussen voorrang krijgen. Dat is nu eenmaal de regel, daar moeten we vooral niet van afwijken.

U zult het toch met mij eens zijn, minister, dat het zo niet verder kan. Ik pleit er absoluut niet voor om die regel af te schaffen, maar ik pleit wel voor een grote capaciteitsuitbreiding. Als we dat nu niet doen, zal de positie van de Vlamingen in Brussel binnen enkele jaren – het zal niet zo lang duren, misschien één of twee decennia – verwaarloosbaar zijn. In dat geval zou ik graag van de regering horen dat ze van mening is dat het niet meer de moeite is, dat de prioriteiten in een illusoire Vlaamse republiek elders liggen en dat we Brussel dan maar bij het groot huisvuil moeten zetten. We moeten toch iets doen?!

Als er 200.000 mensen bij komen in Brussel en wij brengen de capaciteit van de Vlaamse scholen niet naar een hoger niveau, dan zijn er binnen enkele jaren slechts een klein percentage Vlaamse Brusselaars over. Dat is een logica die te voorspellen is tot op het laatste procentje, tot op het laatste Vlaams Brussels hoofd. Wij moeten nu resoluut kiezen voor een politiek waarmee we tonen dat we het menen met die Brusselnorm. Dat is een uitdrukking die we niet meer zo vaak horen, dat de Vlaamse initiatieven in Brussel toegankelijk zouden moeten zijn voor 30 procent van de Brusselaars. Ik hoor niets meer over die 30 procent. Als we op die basis zouden verder werken, als we het menen met die Brusselnorm, dan moeten we nu beginnen met een capaciteitsuitbreiding; doen we dat niet, dan zeggen wij: “bye, bye Brussel”. En dat wil ik niet horen de volgende jaren. Brussel is de Vlaamse hoofdstad, wij moeten blijven zorgen dat Vlamingen hier hun kinderen kunnen blijven naar school sturen. *(Applaus)*

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, minister, dames en heren, de schoolinschrijvingen zijn begonnen. We zullen dat geweten hebben in dit parlement. Brussel heeft goed en kwaliteitsvol onderwijs nodig. Naar aanleiding van een studie door het Brussels Instituut voor Statistiek en Analyse gepubliceerd in maart vorig jaar kwam men tot de conclusie dat Brussel de komende vijf jaar tachtig scholen nodig heeft. Minister-president Charles Piqué kondigde aan dat er absoluut een marshallplan nodig is voor het Brusselse onderwijs. Hij kondigde eveneens aan dat er absoluut overleg nodig is met de gemeenschappen. Dat was maart vorig jaar. Ik zou graag willen weten hoeveel overleg er intussen geweest is door de Brusselse minister-president met zijn collega's van Onderwijs in Vlaanderen en de Franse Gemeenschap.

De Vlaamse minister van Onderwijs heeft zijn verantwoordelijkheid genomen door een niet onbezonnen capaciteitsuitbreiding aan te kondigen. Het is niet zomaar een capaciteitsuitbreiding om de capaciteitsuitbreiding, maar een capaciteitsuitbreiding in het belang van het kind. Dat lijken we in dit halfroond soms te vergeten: het gaat om het belang van het Brusselse kind. Er zal een uitbreiding komen in 6 gemeenten. Er komen plaatsen voor 1000 leerlingen. Er is 2,5 miljoen euro uitgetrokken om dat plan te realiseren. Hier wordt zeer zeker verantwoordelijkheid genomen. Ik vraag me soms af of de Brusselse Hoofdstedelijke Regering haar verantwoordelijkheid neemt.

In de media hebben we heel wat kunnen vernemen over het probleem in de basisschool De Voorzienigheid. Het is een ongelooflijk goede zaak dat ouders het initiatief nemen om zich in groep in die school in te schrijven. Dat is belangrijk voor de sociale mix. Het is belangrijk dat scholen een afspiegeling zijn van de buurt waarin ze gevestigd zijn. In zoverre ik juist ben ingelicht, is er vorig jaar in deze school geen enkel Nederlandstalig kind ingeschreven. Het is een zeer goede zaak dat vandaag negen Nederlandstalige ouderparen hun kind daar willen inschrijven. Als er problemen zijn door de regels voor broers en zussen en de 55 procentregel, moet er naar een evenwichtige oplossing worden gezocht – maar ook daar rekening houdend met het belang van het Brusselse kind. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Waarde collega's, minister, er is al gewezen op enkele concrete moeilijkheden in Brussel. Die vloeien voort uit de gecombineerde toepassing van de criteria in het GOK-decreet en de voorrangsregel voor de Nederlandstaligen. Op die moeilijkheden is al ingegaan. Ik heb veel in mijn partituur geschraapt, maar ik moet u er wel op wijzen dat daaraan aandacht wordt besteed in de commissie Onderwijs. Er zijn regelmatig vragen over een dergelijke capaciteitsproblematiek, onlangs nog een van de heer De Meyer. We hebben al vergaderingen gehad samen met de Brusselse parlementsleden. Binnenkort hebben we daarover een gezamenlijke vergadering met de commissie Brussel. Ik probeer nog altijd de Vlaamse minister Smet en de Brusselse minister Vanraes, die maar koele minnaars zijn, op een of andere manier bij elkaar te brengen om daarover te discussiëren.

Sta me toe, waarde collega's, het debat wat open te trekken naar de problematiek van het overheidsoptreden naar het onderwijsveld in het algemeen. Onze partij definieert zichzelf als de Test-Aankoop van de politiek. Dat wil ik hier graag even doortrekken.

De weg naar de hel is geplaveid met goede bedoelingen. Deze spreuk is hier sterk van toepassing. Aan goede bedoelingen is er geen gebrek: gelijke kansen en garanties voor Vlamingen in Brussel in het Nederlandstalig onderwijs. Maar de weg naar de hel wordt ingeslagen door twee manifeste vormen van overheidsfalen of government failure.

Ten eerste is er een manifest gebrek aan langetermijnplanning. De bevolkingsaanwas in Vlaanderen is al lang bekend. We gaan van 60.000 geboorten een aantal jaren geleden naar 70.000 binnenkort. De Vlaamse vaders doen hun best.

Minister, binnenkort wordt de SVR-studiedag (Studiedienst van de Vlaamse Regering) gehouden over de projecties van de bevolking en huishoudens voor de Vlaamse steden en gemeenten. In de folder van de studiedag, die plaatsvindt in de Koning Albert II-laan – u moet gewoon de straat oversteken – ziet u de stijgende curves, die ook door de heer Van Der Taalen worden aangehaald. Ik raad u ook aan om ernaartoe te gaan.

Daarnaast is er ook een regelgevingsfalen, een regulatory failure, door de bepalingen in het GOK-decreet en de broers-zussenregel, die geamendeerd werd onder voormalig minister Vandenbroucke. Dat doorkruist een andere doelstelling in het beleid, namelijk de aanwezigheid van de Nederlandstalige leerlingen in het Brussels onderwijs.

Minister, de problemen in Brussel kunnen niet worden opgelost met wat sleutelen in de marge: een containertje hier, een containertje daar, soms op vervuild terrein, zoals in Antwerpen. We moeten overgaan tot een grondig herdenken van het inschrijvingsbeleid. Door het huidige systeem zitten de schooldirecties onder een dubbele druk. Er is een grote regeldruk met een enorme planlast. Dat komt regelmatig aan bod in de commissie. Daarnaast is er de detaillistische regelgeving, waardoor ze geen enkele beleidsvrijheid op het veld krijgen.

LDD roep het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering, en in het bijzonder minister Smet op om de regelgeving van het GOK minder detaillistisch te maken en meer autonomie, meer vrijheid en verantwoordelijkheid te geven aan de actoren op het veld. In de commissie is al aangehaald, en niet alleen door mijn partij, dat we de zaak misschien eens moeten herdenken en de directies meer ruimte geven bij de controle op de instroom en dat de Vlaamse overheid dan met die directies targets afspreekt, resultaatsverbintenissen, in verband met een aantal doelstellingen, zoals de sociale mix, het aantal Nederlandstaligen.

Minister, we hebben fantastische leraren, we hebben fantastische directies. Vertrouw meer op hen, maar geef ze dan ook wat meer vrijheid en verantwoordelijkheid! Mevrouw Van Steenberge heeft er al op gewezen dat het tijd wordt dat de discussie over het inschrijvingsbeleid ten gronde wordt geopend en dat het niet bestendig wordt uitgesteld en vooruit-

geschoven via allerlei evaluaties. Minister, kom uit uw pijp, want less is less en nothing is nothing! (*Applaus bij CD&V, het Vlaams Belang en LDD*)

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Mijnheer Bouckaert, u hebt gezegd dat er meer vrijheid aan de lokale actoren gegeven moet worden. Ik spreek toch wel wat uit ervaring. Die actoren, dat zijn de directies. Heel veel actoren, heel veel directies hadden in het verleden die vrijheid. Dat heeft er juist voor gezorgd dat er in Gent heel veel scholen waren waar kinderen van andere afkomst geweigerd werden, en dat om allerlei redenen. Het werd hun nooit vlakaf in het gezicht gezegd. Er werd gezegd dat de school vol zat op een moment dat er geen capaciteitsprobleem was.

We moeten zoeken naar een oplossing. Er moet niet alleen meer vrijheid zijn, maar er moet ook rekening gehouden worden met de lokale problematiek. Capaciteitsproblemen bestaan ook in Gent. De bevoegde personen maken nu een planning op. U pleit voor een volledige vrijheid. We komen van een volledige vrijheid. We zien waar het onderwijs nu staat: concentratiescholen in heel veel wijken, zowel in Antwerpen als in Gent! Dat is niet waarvoor we hier moeten pleiten.

De andere collega's pleiten juist voor een sociale mix, maar ook een mix van verschillende kinderen van verschillende culturen. Dat is een gezonde mix waarvoor we moeten pleiten.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, het wordt een leuke Gentse discussie.

Waarde collega's, ik heb niet gepleit voor een vrijblijvende vrijheid van de schooldirecties. Dat moet misschien het beginpunt zijn. Initieel geeft men die vrijheid aan de directies. Daarna treedt de overheid in onderhandeling met de directies en worden er resultaatsverbintenissen vastgelegd. Zo wordt vermeden dat men door heel concrete regelgeving, die, zoals we nu zien, heel perverse effecten heeft, in moeilijkheden komt. Dat is onder meer een systeem dat in Nederland wordt gevolgd.

Het is vaak zo dat bottom-up initiatieven beter de doelstellingen bereiken dan allerlei regelgevingen, zoals we het nu aan het doen zijn. Ik verwijs, mevrouw Pehlivan, naar een experiment in Antwerpen, School in zicht, waar men er vanuit de actie van de school zelf in is geslaagd om een sociale mix te bereiken van de ouders in de buurt, zodanig dat die school een echte buurtschool is geworden.

Wij vertrouwen mijns inziens te weinig op de directies om die doelstellingen waar te maken. Het debat daarover moet nog eens grondig worden gevoerd.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Dan denk ik dat we op dezelfde lijn zitten, mijnheer Bouckaert. Misschien heb ik u daarnet verkeerd begrepen.

We kunnen al die aspecten opnemen in de evaluatie van het GOK-beleid. Dan kunnen we een lijn uitstippelen en er een en-enverhaal van maken. We moeten echt een sociale mix maken in onze scholen.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Ik deel de bekommernis van mevrouw Pehlivan. Ik vrees dat de heer Bouckaert zich wel eens zou kunnen vastrijden in een aantal van zijn voorstellen. U hebt het over een resultaatsverbintenis, mijnheer Bouckaert. Daardoor riskeert u alleen om nog meer regels te creëren. U hebt het gelukkig ook over School in zicht. Ik vind dat ook een goed initiatief, maar laten we wel wezen: het debat is begonnen rond de school in Kuregem, De Voorzienigheid. Mocht School in zicht daar gaan aankloppen, dan zou men daar ook geen plaats vinden. Dat is dus de oplossing niet.

Ik ben al blij dat u zegt dat we een sociale mix moeten bewerkstelligen. Ik vreesde daarnet even dat u een stuk van de recente geschiedenis niet goed kende. Als men de controle op de

instroom overlaat aan bepaalde directies, zou het wel eens kunnen dat het recht op onderwijs niet meer voor elk kind even vanzelfsprekend is. Dat moeten we te allen prijze vermijden.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Het debat gaat hier eigenlijk over Brussel, maar het is juist wat de heer Van Der Taelen daarnet zei: we moeten oppassen voor een bijkomende problematiek die zich nu aandient. Wat we nu meemaken, is dat een aantal Vlaamse ouders willen inbreken in een concentratieschool, om het zo te zeggen, in Kuregem. Door de demografie in Brussel is er nu een enorme uitwijking van niet-Belgen en niet-Nederlandstaligen naar de Vlaamse Rand. We stellen in de scholen aan en in de Rand van Brussel vast dat er zich een massale concentratie voordoet van niet-Nederlandstaligen in het basisonderwijs, waardoor de Vlaamse ouders hun kinderen wegtrekken uit die scholen.

De problematiek van Brussel is een capaciteitsprobleem. In de Rand van Brussel krijg je nu een nieuw fenomeen. Door de inwijking vanuit Brussel van migranten, schrijven de Vlaamse ouders hun kinderen in in scholen die eerder richting Leuven en Halle liggen, waar ze dus niet woonachtig zijn.

Je ziet ook dat een aantal Franstalige ouders hun kinderen, terwijl ze hen vroeger in Schaarbeek, Evere enzovoort in lagere scholen inschreven, nu verplaatsen van die Brusselse gemeenten naar de Randgemeenten. Wij zitten nu met een enorm probleem, want de scholen bij ons beginnen nu ook capaciteitsproblemen te krijgen, terwijl ze een paar jaar geleden nog problemen hadden om voldoende kinderen te hebben. Dat is echt een boom van de laatste drie, vier jaar.

Als het over die capaciteitsproblematiek in Brussel gaat, zijn wij in de Rand van Brussel dus ook vragende partij om dat aan te pakken. Anders gaat dat probleem zich gewoon verplaatsen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, ik pik even in op wat mevrouw Pehlivan aanhaalt. Een sociale mix in de scholen is een doelstelling die bijna kamerbreed wordt gedragen. Ik denk dat dat echt de bedoeling is. De enige vraag is welk instrument we daarvoor gebruiken. Dat is de kernvraag. Vandaag bestaat het GOK-decreet dat een vrij technisch instrument is en vrij sturend is. Er komt nu een evaluatie van het GOK-decreet. Dat wordt absoluut een sleutelmoment.

De enige vraag die we dan moeten kunnen beantwoorden – en ik hoop dat de evaluatie dat zal toelaten, anders is het een slag in het water –, is of dat instrument de ultieme doelstelling van een sociale mix in de scholen dichterbij heeft gebracht. Dat is de kern van het verhaal. Het is allemaal te reduceren tot deze ene vraag.

Ik kijk met ongelooflijke belangstelling uit naar de evaluatie, die wel eens een sleutelmoment zou kunnen zijn.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, ik was niet van plan om iets te zeggen, maar als ik iedereen goed beluister, dan krijg ik toch wel een bevestiging van de zorg die ik drie weken geleden reeds in de commissie Onderwijs hebt uitgedrukt.

Minister, u hebt dit jaar 1 miljoen euro extra om de capaciteitsproblemen in Vlaanderen op te lossen. Het is jammer dat minister Muyters hier nog niet is, want dit zal hoe dan ook onvoldoende zijn.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, minister, ik hoor het collega Delva graag nog eens hebben over de evaluatie van het GOK-decreet. Maar dat was daarnet net mijn punt: dit gaat over Brussel. Ik vrees dat Brussel niet kan wachten op de evaluatie van het GOK-

decreet. Het is weer een jaar vooruitgeschoven. We moeten er twee jaar op wachten. Dan moeten er nog beleidsmiddelen worden vrijgemaakt.

Brussel heeft volgens mij geen tijd meer, gelet op de demografische boom die er komt, om te wachten om verder te evalueren.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, laat me eerst aan de heer Van Der Taelen zeggen dat het debat niet gaat over ‘Vlaanderen laat Brussel los’ of over het feit dat iemand in deze Vlaamse Regering of in dit parlement zou ontkennen dat het belangrijk is dat we als Vlaamse Gemeenschap zouden moeten investeren in het onderwijs in Brussel. Iedereen is het daar over eens. We doen dat ook. We investeren bijna dubbel zoveel als je eigenlijk zou mogen verwachten als je nagaat hoeveel mensen er echt Nederlands spreken in Brussel. Het gaat niet over Brussel loslaten of niet. Deze Vlaamse Regering laat Brussel niet los. Dat heeft de minister-president hier trouwens een paar maanden geleden ook nog heel duidelijk gezegd.

Voorzitter, laat me toe te zeggen dat ik het ook een beetje een merkwaardig debat vind. De voorzitter van de commissie Onderwijs heeft terecht aangehaald dat dit niet iets is dat uit de lucht valt of waarmee we niet bezig zouden zijn. Ik probeer in de commissie uitgebreid te antwoorden. Er worden ook een timing afgesproken. De heer Van Dijck kan dat beamen en doet dat ook. Het lijkt nu wel alsof er hier een aantal collega’s zijn die plotseling vergeten zijn dat we gezegd hebben dat, na de drie jaar waarin we bezig waren met de aanmeldings-procedure en de inschrijvingsprocedure, we dit jaar in de komende weken gaan beslissen en stabiliteit in het systeem gaan brengen.

Ik zeg: “de komende weken”, we moeten dus niet wachten op een evaluatie over het globale beleid. Als we een nieuw inschrijvingsbeleid en een nieuw aanschrijvingsbeleid voor het volgende schooljaar willen invoeren, dan moet dat van kracht zijn op 1 september 2011. Dat betekent dat we de komende weken, hetzij in OD XXI, hetzij in een parallel ontwerp of voorstel van decreet, een definitieve aanmeldings- en inschrijvingsregeling op tafel zullen leggen. Dat is gepland. Ik heb in de commissie al een paar keer die timing uitgelegd. Iedereen kent die timing. Dat komt er dus aan.

Bovendien dacht ik – maar ik ben geen meester van de parlementaire agenda – dat we over de manier waarop we in Brussel het Nederlandstalig onderwijs moeten aanpakken, al maanden geleden hebben afgesproken dat er een gezamenlijke commissie Brussel-Onderwijs achter gesloten deuren komt. Zo kunnen we eens, zonder politiek gehakketak, proberen om een oplossing te vinden, want het is niet zo evident om een oplossing te vinden voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

Ik woon in Brussel en ik kom in Vlaanderen. Of die ouders nu in Brussel, in Antwerpen of op het platteland wonen, zij willen maar één ding: goed onderwijs voor hun kinderen.

Is er één iemand in dit halfrond die kan zeggen dat een Nederlandstalige ouder vorig jaar een probleem heeft gehad om zijn kind in een Nederlandstalige school in Brussel in te schrijven? Neen. Misschien niet in de school van voorkeur of van de eerste keuze, of in een populaire school à la Sint-Jan-Berchmanscollege, dat wel, maar niemand hier kan in Brussel en de 19 gemeenten een ouder vinden die geen plaats heeft gevonden.

Hoe merkwaardig ook, er is nog geen echt probleem van inschrijving geweest in het Nederlandstalig onderwijs voor Nederlandstalige ouders in Brussel. Ik hoor hier mensen zeggen dat het niet kan dat onze Vlaamse kinderen – de heer Van Der Taelen spreekt nu ook al over Vlaamse kinderen – in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel geen plaats vinden, maar dat klopt niet. Het is wel zo dat men in bepaalde populaire scholen geen plaats vindt. Het klopt ook dat er een algemeen capaciteitsprobleem is in Brussel.

Mijnheer Gatz, politiek is ook de kunst om eerlijk te zijn. U zegt dat Brussels minister Vanraes een plan heeft opgesteld. Dat klopt. Hij heeft een lijst opgesteld met alle mogelijke

projecten, zonder concrete timing, die er de komende maanden zouden kunnen komen. Dat is iets anders dan wat men in Antwerpen heeft gedaan. Daar was het duidelijk wie wat ging doen met engagements.

Mijnheer Gatz, ik wil hier geen politiek spel van maken. Ik heb aan minister Vanraes gezegd dat mijn partij in Brussel niet in de meerderheid zit, maar dat interesseert me niet. Ik wil dat we voor de Brusselse kinderen een oplossing hebben. Als u hier komt vertellen dat de VGC en minister Vanraes hun werk hebben gedaan, en dat de Vlaamse Regering en ik ons werk niet hebben gedaan, dan is dat manifest onjuist.

Mag ik u eraan herinneren dat we vorig jaar 2,5 miljoen euro van het Capaciteitsfonds voor Brussel hebben gereserveerd en uitbetaald aan de campus Nieuwland, en dat we samen met de VGC op termijn 700 plaatsen hebben gekocht. Ik heb beslist om van het Brusselfonds structureel 2 miljoen euro extra te geven aan de VGC voor de scholen. Telkens als het kan, geeft de Vlaamse Regering geld. Er zijn twee projecten van het gemeenschapsonderwijs, in Schaarbeek en Evere, waarvoor geld is vastgelegd. Maar ik organiseer geen onderwijs. Dat zult u ondertussen al weten, veronderstel ik. Een minister van Onderwijs richt zelf geen scholen op. We hebben wel geld gegeven. Waar we moeten bijdragen, dragen we bij.

Mijnheer Gatz, als u hier komt vertellen dat minister Vanraes zijn plan heeft gemaakt en de Vlaamse Regering er niets mee doet, dat vind ik dat bijzonder klein. Ik vraag u om aan minister Vanraes te vragen wat zijn en mijn medewerkers de afgelopen weken samen doen.

Wat is ook een probleem in Brussel, mijnheer Gatz? De regie moet niet gebeuren door de Vlaamse Regering, maar door de Brusselse Regering. Ere wie ere toekomt, ik heb de minister-president gevraagd om de discussie over het wegvignet te gebruiken om eindelijk de coördinatievergadering, die er onder impuls van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest moest komen en die er maar niet komt, te organiseren. De minister-president heeft dit gevraagd en een week later hadden we eindelijk een startvergadering, waarop ook de minister-president aanwezig was.

Mijnheer Gatz, zal ik u eens wat vertellen? Sinds 1 december is er geen activiteit meer geweest. Ik heb gisteren naar Brussels minister-president Picqué een brief gestuurd om te vragen wat er nu gaat gebeuren, want die drie maanden zijn nu om. Als minister-president Peeters, Rudy Demotte en ikzelf daar over een maand weer gaan samen zitten, moet er wel vooruitgang geboekt zijn.

Mijnheer Van Der Taelen en mijnheer Gatz, u levert daar ook ministers. Zorg dan dat daar een initiatief wordt genomen en zeg niet dat de Vlaamse Regering niet doet wat ze moet doen, want we doen dat wel en we maken geld vrij. We hebben 1 miljoen euro in het Capaciteitsfonds, maar in de regering hebben we afgesproken dat, als we een concreet dossier hebben – en dat hebben we over enkele weken –, we extra geld zullen plannen om de capaciteitsuitbreiding in Antwerpen, Gent en Brussel mogelijk te maken. Dat is een afspraak die tijdens de begrotingsopmaak is gemaakt, en die we ook zullen nakomen.

Mijnheer Van Der Taelen en mijnheer Gatz, ik geef een ander voorbeeld. In Schaarbeek is er een groene schepen van Onderwijs. Die ging op 1 september 2011 normaal gezien een school openen. Pech, hé, het is Brussel. In de gemeente Schaarbeek is het dossier gekoppeld aan het Franstalig onderwijs en dat slaagt er niet in om de school te openen, maar het geld van ons is er wel. Kom me dus niet vertellen dat de Vlaamse Regering haar verantwoordelijkheid niet neemt. Wij voorzien in het geld, wij helpen en faciliteren maximaal, maar het oprichten van een school in Brussel is ofwel een bevoegdheid van een gemeente – in Schaarbeek slaagt men daar blijkbaar niet in, lees de krant –, ofwel van het gemeenschapsonderwijs ofwel van het vrij onderwijs. Wij doen alles om ervoor te zorgen.

Mijnheer Gatz, ik zal verder blijven werken met Brussels collega Vanraes, uw partijgenoot, omdat het hier om het belang van kinderen gaat. Maak er alstublieft geen politieke spelletjes

van. Wij moeten samenwerken. Ik zal ook samenwerken om ervoor te zorgen dat de scholen er kunnen komen in Brussel. Daar waar geld nodig is, zal er ook geld zijn.

Ik wil er nog op wijzen dat we heel voorzichtig moeten zijn in dit debat. Het klopt dat er een krantenartikel is verschenen over een school in Kuregem. Voor zover ik heb gehoord van mijn administratie, kloppen de cijfers in dat artikel niet. Er zouden tien vrije plaatsen zijn, na inschrijving van broers en zussen, maar die kunnen wel alle tien naar Nederlandstaligen gaan, want, mijnheer Gatz, deze Vlaamse Regering, die vorig jaar werd geconfronteerd met het probleem, is daadkrachtig opgetreden. Wij hebben wel – en ik geloof dat u het daar niet voor 100 procent mee eens was – de voorrangsregeling voor Nederlandstaligen opgetrokken naar 55 procent. Wij hebben het mogelijk gemaakt dat de verklaring op eer wordt vervangen door een bewijs. Wij hebben ook de experimenteerfase ingeperkt zodat het niet uit de hand zou lopen. Ook dat is gebeurd. Maar de aanmeldingsperiode loopt nog wel op dit moment.

Het is voorbarig om te zeggen dat er een probleem is. Ik wil nog wel eens zien of een Nederlandstalige ouder geen plaats zal vinden in een Nederlandstalige school. Ik zeg niet globaal, dat is iets anders. Het zal misschien niet in de school van keuze zijn, dat is iets anders. Vorig jaar heeft een aantal leden hier ook veel tamtam over gemaakt en uiteindelijk zijn er niet veel problemen geweest want alle kinderen hebben een school gevonden. Ik denk dat het ook dit jaar zo zal zijn.

Wat betreft de aanmelding en inschrijving, werken we aan een regeling die binnenkort in het parlement zal worden ingediend. We zullen zien hoe: via Onderwijsdecreet XXI of via een parallel decreet. We zullen een onderscheid moeten maken tussen Vlaanderen en Brussel. Dat is evident omdat beide situaties te zeer verschillen. In Vlaanderen is het een kwestie om ervoor te zorgen dat alle kinderen in de scholen terechtkunnen en dat bepaalde kinderen beschermd worden. In Brussel heb je dat ook, maar is er de bijzondere problematiek van de Nederlandstaligen. Laat ons ook daar duidelijk over zijn in Brussel. Het is bijzonder ingewikkeld. Bijkomende scholen bouwen zal de problemen niet oplossen. Ik garandeer u dat als je blindelings bijkomende scholen in Brussel bouwt, je nog minder Nederlandstalige ouders hebt die in Brussel willen blijven wonen omdat het aantal Nederlandstaligen zal verwateren in de scholen. Mensen willen dat hun kinderen samen met Nederlandstaligen opgroeien, om begrijpelijke redenen. Daar werken we aan. We gaan een eenduidige, eerlijke en transparante regeling uitwerken.

Ik hoor niemand de voorrang voor broers en zussen in vraag stellen. Ik vind wel dat we voor Brussel, maar ook voor Antwerpen, Lokeren, Sint-Niklaas, waar ‘School in zicht’ werkt, en op andere plaatsen in Vlaanderen, ervoor moeten zorgen dat de voorrang voor broers en zussen niet botst met de voorrang voor Nederlandstaligen. Daar moeten we een evenwicht in vinden. ‘School in zicht’, dat we financieel ondersteunen, is zeer goed. We moeten het mogelijk maken dat ouders in Brussel en andere steden geconcentreerd of samen hun kinderen in een school inschrijven om van een gekleurde school een iets minder gekleurde school te maken. Al die elementen zullen in de regeling zitten die de komende weken aan het parlement zal worden voorgelegd.

Wat betreft de omkadering en leerkrachten, klopt het, mijnheer Segers, dat als je uitbreidt, je daarvoor moet zorgen. We zijn met het leerkrachtenloopbaandebat begonnen. Dat zal niet in een, twee, drie zijn opgelost. Die illusie moeten we niet creëren. Ik wil er even op wijzen dat de omkaderingsnormen in Brussel op dit moment al veel beter zijn dan in Vlaanderen. Er gaan meer extra middelen naar Brussel en er is extra ondersteuning in Brussel in vergelijking met Vlaanderen. Nu proberen we samen met de VGC om al die ondersteuning beter te bundelen en nog beter aan de scholen te geven.

We moeten ook eens out of the box durven denken en creatief nadenken hoe we het onderwijs en vooral de kwaliteit van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel moeten aanpakken.

Samenvattend, de Vlaamse Regering is niet te laat wakker geworden. Wij kennen het probleem. Wij nemen onze verantwoordelijkheid. Wij zijn niet de hoofdcöördinator in Brussel. Dat is het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Wij spelen ten volle onze rol. De Vlaamse Regering en de VGC werken goed samen. Het is geen kwestie van de ene of de andere te overtuigen. In het belang van de Brusselse kinderen zorgen wij ervoor dat zij onderwijs hebben. Laten we daar geen politieke spelletjes over spelen en daarvoor werken. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Sven Gatz: Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt niet echt geantwoord op mijn specifieke vraag die deel uitmaakt van het actualiteitsdebat. Ik stel voor dat ik een aantal elementen die te maken hebben met de problematiek van de thuistaal Nederlands via een schriftelijke vraag laat beantwoorden. Ik ga er nu niet verder op in. Dit is een element van discussie maar het is geen hoofdpunt.

U hebt gezegd dat wij de volgende weken zullen worden verblijd met nieuwe beleidsmaatregelen. Wij zijn in blijde verwachting.

De heer Bouckaert heeft gezegd dat hij merkt dat er een bepaalde moeilijke relatie is tussen u en minister Vanraes. Ik denk dat dit op en af gaat. Ik denk dat minister Vanraes, indien dat nodig zou zijn, zeker bereid zou zijn om in de commissie Onderwijs of in de commissie Brussel het fameuze plan te komen toelichten. Dat is geen enkel probleem.

Minister, het spijt me uit de grond van mijn hart dat ik u ontgoocheld heb. Ik heb mezelf niet ontgoocheld als parlements lid en ik heb ook niet het gevoel dat ik de collega's heb ontgoocheld. U hebt in het voorjaar een gezamenlijke persconferentie gegeven met minister Vanraes over de middellangetermijnvisie voor het Nederlandstalig onderwijs. Belangrijk was dat twee visies elkaar daarbij tegemoetkwamen: de kwaliteit en de kwantiteit. Op een gegeven moment werd het een nogal simplistisch verhaal waarbij sommigen zeiden dat men alleen met capaciteitsuitbreiding bezig was, dus kwantiteit, terwijl anderen zeiden dat ze alleen met de kwaliteit bezig waren. Uiteindelijk hebben die visies elkaar grotendeels gevonden. Ik heb ook gemerkt dat uw visie over gerichte capaciteitsuitbreiding is overgenomen in het plan van minister Vanraes. Daar zit ook een rangorde in van de gemeenten waar men eerst moet investeren omdat er meer vraag is naar bijkomende Nederlandstalige scholen. Op zich is dat positief, maar er kan nog meer gebeuren.

Het is ook goed dat u samen een nieuwe campus hebt aangekocht, Nieuwland, op de grens van de Marollenbuurt. Wat we nu willen, is dat er op eenzelfde manier kan worden samengewerkt met Brussel, wanneer u dat doet met andere steden. Het is een normale vraag van elk parlements lid en van elke stedeling, ongeacht van waar hij of zij komt, dat voor iedereen dezelfde mogelijkheden kunnen gelden.

Wat de regie betreft, is het juist dat het misschien gemakkelijker is om met Antwerpen afspraken te maken omdat de stedelijke regie in Antwerpen van oudsher veel groter is. Dat is een historisch gegeven. In Mechelen en Gent kan dat tot op zekere hoogte ook omdat dan een bepaalde overheid, in dit geval de stedelijke, een aanspreekpunt kan zijn om de andere netten mee te sleuren. In Brussel is dat moeilijker. Ik ben het niet met u eens wanneer u alle heil verwacht van Brussels minister-president Picqué. De vergadering die u, minister-president Peeters en alle betrokkenen hebben gehad in december, was belangrijk voor de onderkenning van het maatschappelijk probleem dat er een demografische uitdaging op ons afkomt en dat er overleg zou moeten plaatsvinden. Wanneer we de rol van minister-president Picqué daarin bekijken, dan heeft die vooral te maken met de algemene aanpak van het probleem en de medesturing van wat het Franstalige onderwijs gaat doen. Wat het Nederlandstalig onderwijs doet, beslissen minister Vanraes en u. U hebt een beetje minimalistisch gedaan over het plan van minister Vanraes. Dat is zeer gedetailleerd. In bepaalde dossiers zoals het gemeenschapsonderwijs kan voortgang worden gemaakt.

Laten we ons dus niet verschuilen achter andermans verantwoordelijkheden. Er zijn dingen die u nu samen met de VGC kunt doen. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering doet trouwens ook een aantal dingen. Zo moest er voor een concreet dossier van het gemeenschapsonderwijs in Schaarbeek een bestemmingswijziging komen voor een bepaalde zone. Die is ook gebeurd. We moeten zo veel mogelijk proberen politieke spelletjes te vermijden, maar dat gebeurt dan ook het best aan beide zijden. We vragen dus dat u voluit mee die regierol aan Vlaamse zijde op u zou nemen, en dat niet schoorvoetend zou doen. De heer Van Der Taelen heeft het al opgemerkt: we horen vaak dat Vlaanderen Brussel niet loslaat, maar als het dan over de concrete invulling gaat ...

Wat de financiële middelen betreft, los van een paar akkefietjes in het begrotingsdebat op het einde van vorig jaar, volgen die nog altijd wel. We willen dat de Vlaamse Gemeenschap voorrang geeft aan Nederlandstalige kinderen in Brussel. Dat is een strategische keuze. We willen dat de Nederlandstaligen volwaardig hun rol spelen. We willen echter ook een ethisch element inbrengen, namelijk dat alle kinderen die dat willen, in onze scholen terecht kunnen, omwille van de sociale mobiliteit. Dat hoor ik te weinig in dit soort debatten. Daarom stel ik mijn hoop op de bijeenkomst waarin de politieke partijen in alle eerlijkheid hun ruime toekomstvisie op Brussel zullen uiteenzetten. Het is wat symptomatisch dat we dat moeten doen achter gesloten deuren, maar dat is nu eenmaal de afspraak.

Minister, ik hoop dat u de verbintenissen die u op deze tribune op u hebt genomen, gestand zult doen.

Minister Pascal Smet: Mijnheer Gatz, ik zou graag van u vernemen wat ik nog meer zou moeten doen dan ik nu doe in de samenwerking met minister Vanraes. We werken wél heel goed samen. Onze medewerkers zitten samen. We laten ons niet uit elkaar spelen. Telkens als er een vraag is, antwoorden we daarop. We lichten elkaar in en trekken samen aan dossiers. U zegt dat de Vlaamse Gemeenschap die regierol op zich moet nemen. Wij doen dat. We zitten samen en we wachten inderdaad niet op het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om samen te doen wat we moeten doen.

Op het einde van uw vraag haalt u echter zelf de reden aan waarom het zo nodig is dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dit coördineert, namelijk omdat de Vlaamse Gemeenschap niet alle problemen in Brussel kan oplossen. We moeten afspraken maken met de Franse Gemeenschap. We moeten daar samen een oplossing voor bieden, ook al was het om bepaalde verhoudingen, of andere verhoudingen, te aanvaarden. Dat missen we wel ter zake. Het echt grote verschil tussen Brussel en andere steden is dat we die regiefunctie niet hebben. We hebben die functie nodig. Het is op zich ook al heel belangrijk dat de Vlaamse Gemeenschap heeft aanvaard dat ook het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een coördinatiërol kan spelen in een gemeenschapsmaterie. Het enige dat we aan het gewest vragen, is dat het die rol op zich zou nemen. Dat belet me uiteraard niet om met minister Vanraes voort te werken aan wat we moeten doen.

Ik luister echter ook heel goed naar wat ouders zeggen. Zij vragen dat ze hun kinderen samen naar een school zouden kunnen doen. Ze vragen niet zozeer bijkomende plaatsen. Dan gaat het over kinderen van Nederlandstalige ouders. Voor die andere kinderen moeten we bekijken hoe we kunnen uitbreiden en toch kwaliteit kunnen garanderen, gelet op de specifieke context van Brussel.

Hopelijk kunnen we dat uitdiepen in die commissie, ongeacht de grenzen tussen meerderheid en oppositie. We hebben afgesproken dat we dat zouden doen in een besloten vergadering van de verenigde commissies Brussel en Onderwijs. Daar zullen we de begane paden moeten verlaten. We zullen niet kunnen voortdoen zoals we dat nu doen: daarvan ben ik meer dan ooit overtuigd.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, in grote lijnen ben ik blij met uw antwoord. U weet dat we ook in de commissie vrij goed overeenkomen, en dat ik het ook zeg als het goed

is. In het begin van uw betoog deed u echter uitschijnen dat u niet begreep dat er nu een actualiteitsdebat plaatsvond over dit onderwerp, omdat het wel zou worden besproken in die commissie. U weet heel goed dat ik de commissie regelmatig volg. Voor mij kwam dat enigszins uit de lucht gevallen. Vorig jaar had u gezegd de inschrijvingsperiode tegen eind 2012 te zullen evalueren. Nu zegt u, en dat verheugt me, die evaluatie over een aantal weken te zullen doen. Dat is een groot verschil. U begrijpt nu heel goed dat wij die vraag nu stellen: eerst had u immers aangekondigd dat die evaluatie in 2012 zou gebeuren.

Het gaat hier specifiek om Brussel. Mijn belangrijkste zorg is dat we ervoor moeten zorgen dat er tegen die oorspronkelijk voor 2012 geplande evaluatie nog Vlaamse kinderen in Vlaamse scholen aanwezig zijn. Dat is een probleem. We moeten ervoor zorgend dat het Nederlandstalig karakter in de Nederlandstalige scholen in Brussel behouden blijft. We moeten er ook rekening mee houden dat dit probleem, zoals de heer Van Rompuy al heeft vermeld, ondertussen naar de Vlaamse Rand uitdeint. Het zou hem allicht pijn doen mijn naam hierbij te vermelden of me gelijk te geven.

Ik kijk uit naar de nakende evaluatie. Volgens de minister moeten we de inschrijvingen in Brussel anders behandelen dan de inschrijvingen in de andere steden. Dat klopt. We moeten ervoor zorgen dat de regel betreffende broers en zussen niet met de 55 procentregel botst. Dat is nu wel het geval.

Indien de minister decretale maatregelen wil treffen die het Nederlandstalig karakter van de Nederlandstalige scholen ten goede komen, zullen wij hem steunen.

Minister Pascal Smet: Ik wil misverstanden vermijden. De globale, diepgaande evaluatie van heel het inschrijvingsbeleid zal in de reeds aangekondigde periode plaatsvinden. Nu gaat het om de aanmeldingsprocedure, die natuurlijk ook een impact op de inschrijvingsregels heeft. We hebben altijd gezegd dat het nu om het derde en laatste jaar van de experimenten gaat. Daarna gaan we naar een stabiele regeling voor de komende jaren. We zullen die regeling baseren op de ervaringen die we in de experimenten met aanmeldingen hebben opgedaan. We kunnen het niet over de aanmeldingen hebben zonder op een bepaald ogenblik ook aan de inschrijvingsregels te raken. Dat zal de komende weken gebeuren. Het fundamentele debat zal later moeten plaatsvinden. Ik ga er evenwel van uit dat het debat over de aanmeldingsprocedure mevrouw Van Steenberge al tevreden zal stellen.

De heer Boudewijn Bouckaert: De verhouding tussen de aanmeldingsregels en de substantiële inschrijvingsregels blijft enigszins onduidelijk. Beide zijn in sterke mate aan elkaar gekoppeld. Indien dit de komende weken, naar aanleiding van Onderwijsdecreet XXI, moet worden geregeld, moeten eigenlijk ook de inschrijvingsregels veranderen.

Het gaat hier dan ook niet om een technisch debat. De discussie tussen mevrouw Pehlivan en mezelf toont in zekere mate aan dat het hier een grondig debat betreft. Wanneer zal er een grondige hervorming komen? Zal dat in 2012 gebeuren? Komt er nu een voorlopige regeling?

De minister is er niet voor gewonnen zomaar scholen in Brussel bij te bouwen. Volgens hem zou hierdoor het Nederlandstalig karakter verwateren. Wat ons beleid ten aanzien van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel betreft, bestaan er eigenlijk twee politieke lijnen.

De ‘reconquista-lijn’, een term die van professor Van Parijs afkomstig is, stelt dat de Vlamingen het maar moeten wagen. Door veel scholen te bouwen, kunnen ze Brussel misschien weer gedeeltelijk vervlaamsen. Dat is ook de lijn die de heer Van Der Taelen volgt. De andere lijn, die door de minister is vertolkt, houdt in dat we hier voorzichtig mee moeten omgaan. We moeten niet te veel scholen bijbouwen. We moeten vooral proberen het onderwijs Nederlandstalig te houden. Heeft de Vlaamse Regering nu al een lijn gekozen? Het blijft onduidelijk welke lijn de Vlaamse Regering wil volgen.

Mijn laatste punt betreft de school van keuze. Volgens de minister vinden alle leerlingen een school, maar dan niet altijd de school van hun eerste keuze. Dat is een redelijke opmerking.

De minister kan niet iedereen in functie van de eerste keuze bedienen. Er moet echter een redelijke delivery zijn. Als hij leerlingen enkel de school geeft van hun tiende keuze, ver van huis en in een ander schooltype of levensbeschouwelijk type, komt het er niet op neer dat hij die leerlingen bedient. Welk criterium wordt gehanteerd om te bepalen of die kinderen al dan niet naar hun eigen keuze zijn bediend?

Minister Pascal Smet: De lijn van de Vlaamse Regering is duidelijk. Indien we in Brussel Nederlandstalig onderwijs aanbieden, moet het goed onderwijs zijn. Dat betekent dat we de mensen geen valse illusies mogen geven.

Als we gericht willen uitbreiden, gekoppeld aan kwaliteit, moeten we ervoor zorgen dat kinderen die in het Nederlandstalig onderwijs terechtkomen, al vanaf de crèche in een Nederlandstalige crèche zitten. Het meest ideale beeld is dat ze na de Nederlandstalige crèche naar een Nederlandstalige kleuterschool gaan, dan doorstromen naar een Nederlandstalige lagere school en liefst ook naar een Nederlandstalige secundaire school en dat die kinderen ook vrijetijdsactiviteiten doen in het Nederlands door naar Nederlandstalige sport- en jeugdverenigingen te gaan. Van het Nederlands een knuffeltaal maken in een internationale stad met als omgevingstalen het Frans en andere talen, in plaats van het Nederlands enkel als een instructietaal te beschouwen, dat is de uitdaging.

Het mooie aan het project 'Nieuwland', dat we in hartje Brussel hebben uitgewerkt, is dat het vanuit dat concept vertrokken is. We zijn er ook in geslaagd om zelfs het deeltijds kunstonderwijs daarin te plaatsen.

De lijn is dus heel simpel. Als we in de toekomst nieuwe Nederlandstalige scholen oprichten en daar kinderen onderwijs laten volgen, moeten we in staat zijn om al die kinderen in een min of meer Nederlandstalige leefomgeving te laten opgroeien. Dat is de meest verstandige lijn voor de Brusselse kinderen.

Een redelijke afstand is in Brussel niet zo evident. Wie naast een metrostation woont, kan in tien minuten bijna aan de andere kant van de stad staan. Als daar een school is, kan die veel makkelijker zijn dan een school die maar een paar kilometer ver ligt maar waarvoor men een halfuur in de auto zit. Het is niet eenduidig om er kilometers of wat dan ook op te plakken, de kwestie is ingewikkelder.

Vorig jaar waren er geen echte problemen voor Nederlandstalige ouders in Brussel om hun kind in een Nederlandstalige school te plaatsen. Dat lukte dan misschien niet in het Sint-Jan Berchmanscollege, in het Maria-Boodschaplyceum (MABO) of in het atheneum van Etterbeek, dat klopt. Er zijn een aantal goede scholen en mensen willen hun kinderen daarin krijgen. De uitdaging voor ons moet dus zijn dat we in Brussel ook andere goede en kwaliteitsvolle scholen krijgen in plaats van lukraak uit te breiden.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, heb ik u goed begrepen, want tot nu toe hebt u hier nooit over gesproken? Bedoelt u dat er voor Brussel een apart aanmeldings-, inschrijvings- en GOK-beleid kan komen dan in de rest van Vlaanderen? Ik zou u daarin kunnen volgen.

Ik herinner me dat we vorig jaar bij de wijziging van een aantal artikels van Onderwijsdecreet XX, Brussel als voorbeeld genomen hebben. Daardoor moest het aanmeldingssysteem in andere grote steden veranderen. Dat was het geval in Gent met een systeem dat goed werkte. Ik hoop dat u me bevestigt dat ik het goed heb gehoord.

Mijnheer Bouckaert, een technisch probleem heeft uiteindelijk invloed op het pedagogische aspect van de school zelf. Heel het GOK-beleid, ook inhoudelijk, kan op die manier worden meegenomen in de evaluatie.

Minister Pascal Smet: U hebt me goed begrepen, in dit denkspoor is er een verschillende regeling voor Vlaanderen en Brussel. Dat wil niet zeggen dat alles verschillend is, maar wel dat de regeling niet voor 100 procent dezelfde is.

Mevrouw Ann Brusseel: Minister, ik heb een probleem met een van de zaken die u vernoemde met betrekking tot de kwaliteit. Uiteraard zijn wij allemaal voorstanders van goed onderwijs. U hebt het daarbij echter over de verwatering van de Nederlandstaligen die een invloed zou hebben op de kwaliteit.

Ik heb vorig jaar in een schriftelijke vraag al gepeild naar het wetenschappelijk onderzoek waarop u zich baseert om de correlatie te zien tussen kwaliteit en de thuistaal van kinderen. Het antwoord erop, dat herinnert u zich nog wel, was zodanig mager, het was echt schrijnend. De stelling wordt niet gestaafd. Ik begrijp dat de verwatering vrees inboezemt bij sommigen, maar de stelling werd niet gestaafd.

Ik heb er ook vanuit ethisch oogpunt een enorm probleem mee. Hoe meer de nadruk wordt gelegd op de correlatie tussen kwaliteit en anderstaligheid of kenmerken van de leerlingen, hoe meer er eigenlijk wordt gezegd dat de kwaliteit van ons onderwijs een verantwoordelijkheid is van de leerlingen. De facto verschuift u de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit naar de kinderen, en dat zou helemaal niet mogen.

Begrijpt u me niet? Ik zal het u duidelijk maken. U mag de kwaliteit van uw onderwijs niet zomaar laten bepalen door de instroom, want dat is intellectueel oneerlijk. De kwaliteit van uw onderwijs moet worden gegarandeerd door de onderwijsverstrekkers, door de omkadering, door de klasgrootte, door de pedagogische methodes, door de middelen die wij erin steken.

Als u ziet dat er probleemgroepen zijn, kinderen uit kansarme milieus, kunt u niet zeggen dat we er daar in onze scholen minder van moeten hebben omdat we anders minder kwaliteit zouden hebben. Neen, u moet meer middelen in die scholen steken. Dat is wat u moet doen.

Minister Pascal Smet: We geven al heel veel meer middelen aan Brussel in vergelijking met de rest van Vlaanderen. Mevrouw Brusseel, dat kunt u niet ontkennen. Ik wil niet in twijfel trekken dat we dat moeten doen. Ik zeg u dat, vooraleer u verkeerdelijk zou begrijpen dat ik daarover twijfels zou hebben. Dat is helemaal niet zo.

Er ligt inderdaad een deeltje verantwoordelijkheid bij de kinderen. Dat is evident. Ze moeten hun best doen. Ook de scholen, de leerkrachten en directies, moeten hun best doen. De ouders moeten enorm betrokken zijn bij hun kinderen. Als iedereen dat doet, komen we tot de beste schoolresultaten en de beste kansen voor kinderen. Dan laten we de kinderen inderdaad schitteren. Dat is wat we met deze Vlaamse Regering willen doen.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Ik wil een actualiteitsmotie aankondigen.

De heer Sven Gatz: Ik wens ook een actualiteitsmotie aan te kondigen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door mevrouw Van Steenberge, door de heer Gatz, door de heer Bouckaert en door mevrouw Idrissi werden tot besluit van dit actualiteitsdebat actualiteitsmoties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk om 16.30 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de maatregelen tegen fijn stof in het kader van het smogalarm

ACTUELE VRAAG van de heer Steve D'Hulster tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over eventueel gratis openbaar vervoer tijdens smogalarm

De voorzitter: Het is spijtig dat de heer Marc van den Abeelen geen lid meer is van dit parlement. Hij zou zeer verwonderd opkijken dat hier twee vrouwelijke ministers naast elkaar staan.

De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Ministers, voorzitter, achtbare collega's, het smogalarm is afgekondigd en we kunnen vaststellen dat het belangrijkste gevolg is dat op twee dagen tijd ongeveer vijfduizend mensen een verkeersboete hebben gekregen. Wij weten statistisch dat daarvan meer dan 80 procent Vlaamse chauffeurs zijn. Dat is de grootste opbrengst van de hele actie van het smogalarm. Meer nog, uit een vergelijking met Nederland blijkt dat daar de grens 200 milligram per kubieke meter lucht is, terwijl wij hier de grens op 70 milligram per kubieke meter hebben gelegd.

Ik wil niet ontkennen dat fijn stof een enorme impact heeft op onze gezondheid. Integendeel, ik heb dat hier al een aantal keren gezegd. We weten dat wij op wereldvlak zeer slecht scoren. Vlaanderen komt op de derde plaats in het slecht scoren op fijn stof. Studies wijzen uit dat per jaar meer dan tienduizend mensen sterven aan de gevolgen van fijn stof.

Anderzijds wil ik toch de maatregelen in verband met fijn stof, meerbepaald het smogalarm, zeer sterk in twijfel trekken. Ik sta hierin niet alleen. Ook de Vlaamse Automobilistenbond (VAB) zegt dat men daarmee niet veel bereikt.

Minister, we hebben ook al inspanningen gedaan voor de roetfilter. Wat is daarvan de efficiëntie? Er zijn slechts een honderdtal dossiers voor de roetfilter, niet meer. Ik herinner mij dat u in 2009 hebt gevraagd naar de doorrekening van het effect van die maatregelen op de luchtkwaliteit. Ik heb daar ondertussen nog een schriftelijke vraag over gesteld. Ik zou van u zeer graag vernemen wat die studie zegt, wat die cijfers zeggen en hoe uw evaluatie is: zult u die maatregel al dan niet voortzetten?

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Voorzitter, ik vind het al een voorrecht om aan één minister een vraag te mogen stellen. Nu zijn het er twee. Dat is niet goed voor de stress, maar ik zal het toch proberen.

De smog heeft de laatste dagen weer heel wat stof doen opwaaien, spijtig genoeg ook letterlijk.

De Vlaamse Regering heeft beslist om op een aantal plaatsen een snelheidsbeperking in te voeren. Dat is een goede zaak. Het is goed voor de luchtkwaliteit om auto's traag te doen rijden, nog beter voor de luchtkwaliteit zou zijn om minder auto's te doen rijden. Onze collega's aan de andere kant van de taalgrens, meer bepaald de Waalse vervoermaatschappij TEC, hebben ervoor geopteerd om gisteren, tijdens het smogalarm, het openbaar vervoer gratis aan te bieden.

Is dat iets dat ook in Vlaanderen wordt overwogen, misschien niet alleen tijdens het smogalarm, maar ook tijdens andere uitzonderlijke omstandigheden, bijvoorbeeld wanneer er een hevige winterprik is en het niet aangewezen is dat er veel mensen de wagen nemen? Kunnen we op zo'n moment misschien ook gratis openbaar vervoer aanbieden zoals onze Waalse collega's dat hebben gedaan?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega Sabbe, we hebben inderdaad onderzoek gedaan naar het effect van de smogmaatregel. U vroeg wat het effect in de praktijk is. Ik kan u zeggen dat er wel degelijk een effect is. De studie van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) heeft uitgewezen dat er een effect is in de directe omgeving van de autosnelweg waar het aantal kilometer per uur verlaagd wordt naar 90 kilometer per uur. Het effect is heel significant wat betreft de meest gevaarlijke concentraties aan fijn stof, met name de elementaire koolstof. Door die maatregel worden meer dan 40.000 Vlamingen minder blootgesteld aan elementaire koolstof. Het gaat om een daling van 10 procent. 40.000 Vlamingen hebben 10 procent minder van die elementaire koolstof. Bovendien hebben 7500 Vlamingen 15 procent minder hinder van fijn stof en die gevaarlijkste concentraties. Er is dus lokaal wel degelijk een effect wanneer die maatregel wordt doorgevoerd.

Als u mij vraagt of dit dé maatregel is om op lange termijn, duurzaam, fijn stof aan te pakken, dan zeg ik 'neen'. Het is wel heel belangrijk om ervoor te zorgen dat – als er een hoge concentratie is – de Vlamingen veel minder worden blootgesteld aan de meest schadelijke fractie.

Maar dat is ook niet de enige maatregel die wij nemen. Wij nemen heel wat maatregelen om het fijn stof terug te dringen, met een positief effect als gevolg. Ik zal er u een paar opsommen: de inspanningen die er gebeurd zijn rond de industrieverstrenging van de VLAREM-voorschriften, de verplichting van de roetfilter op vrachtwagens, de roetfilterpremie, enzovoort. Er zijn zo tal van maatregelen opgenomen in het actieplan fijn stof die ook effectief op het terrein resultaat hebben.

Ik wil ook de cijfers die deze week verschenen zijn wat nuanceren. Het verkeer zou maar voor 20 procent van het fijn stof verantwoordelijk zijn. Ik wil dat nuanceren. Als je namelijk kijkt naar de meest schadelijke fracties zoals PM_{10} en $PM_{2,5}$, merk je dat het verkeer wel degelijk verantwoordelijk is voor 31 procent, respectievelijk 41 procent van de uitstoot van die meest schadelijke fracties.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Dank u, collega D'Hulster.

Ik ben er persoonlijk van overtuigd – en de benchmark heeft dit ook uitgewezen – dat het verder gratis maken van het openbaar vervoer niet de juiste aanpak is om meer mensen naar het openbaar vervoer te krijgen. Ik denk dat we zeer duidelijk op schema zitten. Hoe krijg je meer mensen naar het openbaar vervoer? Door te investeren in kwaliteit, in kwalitatief openbaar vervoer.

Voormalig minister van Mobiliteit Van Brempt heeft in 2007 al gezegd dat het in heel Vlaanderen gratis maken van het openbaar vervoer tijdens smogperiodes geen goede maatregel is. In Limburg waren er nu geen snelheidsbeperkingen, net zomin als aan de kust. Je zit – ook in Vlaanderen – dus met heel verscheidene situaties. Dan plots het openbaar vervoer gratis maken in heel Vlaanderen is geen goede maatregel.

Er is nog een tweede reden. Er zijn een aantal mensen die nu al pendelen en die betalen. Ga je dan zeggen: "Zij die betalen, dat is een goede zaak. Om andere te lokken gaan we het nu op een of andere dag gratis maken." Ik denk dat dat geen goede maatregel is.

Het is wel goed om De Lijn een steentje te laten bijdragen om de uitstoot van fijn stof te verlagen. Dat gebeurt door een actieplan groen vervoer. We zorgen voor bussen met minder uitstoot, met een roetfilter en nieuwe soorten brandstof. Dat is het beleid dat de vervoersmaatschappij ook in de toekomst moet volgen.

De heer Ivan Sabbe: Minister Schauvliege, soms heb ik de indruk dat de federale overheid beter luistert dan u. Ik heb hier eens gepleit voor de verlaging van de accijnzen op benzine naar het niveau van diesel. U weet even goed als ik dat de dieselloertuigen een van de grootste producenten van fijn stof zijn, en vooral dat hele fijne stof dat door de roetfilter gaat

en nog schadelijker is. Sinds januari 2010 heeft de federale overheid de accijnzen op diesel met 6,05 eurocent opgetrokken. Het verschil van meer dan 30 eurocent met benzine is dus verkleind. De federale overheid heeft nagedacht en in plaats van de accijnzen op benzine te verlagen, heeft ze de omgekeerde beweging gemaakt. Het doel is blijkbaar niet van naar benzine- en aardgasvoertuigen te gaan, die vijftig keer minder fijn stof en tien keer minder NOx uitstoten. Neen, de federale regering doet het omgekeerde.

De heer Steve D'Hulster: Minister, mijn vraag was niet om het openbaar vervoer algemeen gratis te maken. Mijn vraag is om in specifieke omstandigheden na te gaan of de Vlaamse overheid geen extra incentive kan geven om de mensen die normaliter geen gebruik maken van het openbaar vervoer toch uit de wagen te krijgen. Ik begrijp u wel, maar ik zou u toch willen vragen om minstens bij de collega's aan de andere kant van de taalgrens eens te rade te gaan en hen te vragen naar de evaluatie van de maatregelen die zij hebben genomen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, dames ministers, ik wil u vragen om werk te maken van de vergroening van de belasting op de inverkeerstelling. De reden waarom in Nederland niet dezelfde hoge alarmpeilen worden bereikt, heeft te maken met het feit dat daar al sinds jaren een zeer hoge inschrijfbelasting geldt voor nieuwe dieselwagens zonder roetfilter. Het gevolg is dat de Nederlandse wegen veel minder of bijna geen nieuwe dieselwagens zonder roetfilter krijgen. Op die manier zouden we ook bij ons het wagenpark kunnen vergroenen. We zijn daarvoor bevoegd sinds Lambermont, al jaren dus, maar er is nog geen werk van gemaakt. Als we dat doen, moet de heer Sabbe geen snelheidsverlaging meer komen bekritisieren en moet de heer D'Hulster niet komen voorstellen om op piekdagen gratis openbaar vervoer te organiseren. Dan kunnen we met ons allen genieten van de gezonde lucht die we allemaal verdienen.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Mijnheer D'Hulster, wij geloven evenmin in bijkomend gratis openbaar vervoer, ook niet tijdens deze dagen. Juist op de spitsmomenten, als er heel veel verkeer is, is het openbaar vervoer al overbezet. Het is niet direct een oplossing om op die dagen nog extra mensen op de bus te krijgen.

Waar we wel achter staan, is dat er werk wordt gemaakt van een structurele omschakeling door onder andere een vraaggericht aanbod. Daar wordt al aan gewerkt.

Het beperken van het gratis rijden van de 65-plussers tot de daluren is nog een mogelijkheid. Dan komt er tijdens de spits wat capaciteit vrij. We hebben structurele maatregelen nodig, we mogen ons niet beperken tot de periodes van smogalarm.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, ik wil even iets rechtzetten. De federale overheid geeft absoluut niet het goede voorbeeld. Ik geef het voorbeeld van de ecologiepremie, de korting van 15 procent.

U moet de lijst eens bekijken van de wagens waarvoor die 15 procent korting geldt. Dat zijn voornamelijk dieselwagens. De federale overheid brengt enkel de CO₂-uitstoot van een voertuig in rekening en niet de ecoscore.

Ministers, ik ben nog maar anderhalf jaar in het parlement. Ik heb al het gevoel dat we elk jaar in februari gaan spreken over het fijnstofbeleid en het smogalarm. Dat smogalarm is maar één klein aspect van het beleid. Zoals mevrouw Eerlingen zegt, is dat geen structurele maatregel, maar een maatregel bij piekmomenten.

Wat zijn de echte maatregelen? Sinds 1 januari 2011 zijn we verantwoordelijk voor de BIV. Hoe zit het daarmee? We weten al iets meer over de slimme kilometerheffing, maar dat is

voor personenwagens voorlopig begraven. Hoe zit het met de lage-emmissiezones? Hoe zit het dus met de echte maatregelen voor het fijnstofbeleid?

De voorzitter: De minister hoeft eigenlijk maar één vraag van u te beantwoorden.

Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Mijnheer D'Hulster, ik hoor u ervoor pleiten om minder auto's te laten rijden en om zoveel mogelijk mensen uit de wagens te krijgen. Ik meen nochtans dat ik uw partij sp.a hebben horen pleiten voor het openhouden van de Opelfabriek in Antwerpen. Dat is een autofabriek. Daar maken ze auto's om mee rond te rijden, niet om in garages te laten staan. Moet ik daaruit besluiten dat sp.a naargelang het moment een ander verhaal brengt? Ik begrijp het niet goed. U pleit voor minder auto's op de baan, terwijl uw partij enkele maanden geleden pleitte voor het openhouden van een autofabriek.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, we hebben deze discussie ook in de commissie gevoerd. De smogmaatregel met de beperking tot 90 kilometer per uur is maar één maatregel. Daarnaast worden er heel wat structurele maatregelen genomen, die ook positieve resultaten hebben. Er zijn op minder momenten overschrijdingen van de fijnstofnormen, mijnheer Sanctorum.

Er wordt verwezen naar de BIV. Vanaf 1 januari 2011 kunnen we daarvoor inderdaad verantwoordelijkheid dragen. Op heel korte termijn zullen we met een voorstel voor de vergroening van de BIV naar de Vlaamse Regering gaan. Wagens die meer fijn stof uitstoten, zullen we effectief een hogere BIV opleggen. We zullen dat gefaseerd doen en daarbij uiteraard rekening houden met sociale aspecten, want dat is ook een vraag van dit parlement. Het is niet voor iedereen evident om over te schakelen op een minder vervuulende wagen.

De smogmaatregel heeft een effect op korte termijn in de onmiddellijke omgeving van de autosnelweg, maar het is niet de enige maatregel. We hebben een heel pakket maatregelen in het actieplan fijn stof. Die worden een voor een uitgevoerd. We rapporteren er regelmatig over. Het is dus zeker niet zo dat dit de enige maatregel is of dat dit een maatregel zonder effect zou zijn.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer D'Hulster, we verschillen misschien van mening over het effect van iets gratis te maken. Wat mij betreft, en dat heeft de benchmark aangetoond, is het nog meer gratis maken van het openbaar vervoer geen stimulerende factor om meer mensen op het openbaar vervoer te krijgen.

Ik was een beetje verrast over die maatregel op de Waalse snelwegen. Ook wij grijpen in op snelwegen. De bus is eigenlijk geen alternatief op die grote trajecten. Het openbaar vervoer is voor- en natransport voor treinen. Ik ben uiteraard bereid om te vragen wat het effect was van die maatregel, maar principieel lijkt het gratis maken voor mij niet de goede oplossing. Ik wil wel werk maken van structurele maatregelen om meer mensen naar het openbaar vervoer te lokken, zoals in de beheersovereenkomst is gesteld. Dat gaat van goede stationsomgevingen tot de juiste bus op de juiste plaats en vraaggestuurd beleid.

Wij moeten werk maken van het reduceren van de roetuitstoot door het openbaar vervoer. De impact daarvan op de totale uitstootcijfers moet de komende jaren drastisch dalen. Er is absoluut nog werk aan de winkel.

De heer Ivan Sabbe: Minister Schauvliege, ik richt me specifiek tot u. Vorig jaar heb ik gevraagd om met de Federale Regering overleg te plegen. Ik heb nog niets gezien van de regeling om de accijnzen op benzine te verlagen. 80 procent van de nieuw ingeschreven voertuigen rijdt nu op diesel. Ik blijf het herhalen. We leggen de focus op de CO₂. CO₂ is niet giftig. Wat giftig is, is fijn stof en NO_x, vooral diesel.

Minister Crevits, ook daar kan het openbaar vervoer veel meer aan doen. Waar blijven de aardgasbussen? Aardgasbussen stoten noch fijn stof, noch NO_x uit. Vandaag is er 850 ton fijn stof door het verkeer van dieselveertuigen: 350 ton afkomstig van vrachtverkeer en 500 ton

van de gewone voertuigen. Als we die op korte termijn zouden kunnen vervangen door voertuigen die op aardgas en benzine rijden, zouden we van meer dan 800 ton zeer schadelijk fijn stof verlost zijn.

Vorige week hebben we gedebatteerd over één persoon. Die had gehoorschade, met fatale gevolgen. We discussiëren hier nu over tienduizend mensen per jaar. We moeten daar veel meer aandacht aan besteden. We moeten niet zeggen dat we er eens over zullen ‘klappen’ met de Federale Regering. We moeten effectief acties ondernemen.

Voorzitter, we zijn ten volle verantwoordelijk voor de verkeersbelasting. Vorige week hebben we er een groot debat over gevoerd. Ik hoop dat we concrete resultaten zien en dat we in de vertaling van dat vignet, en zeker het vast gedeelte, vaststellen dat de wagens die geen fijn stof, geen roet, geen NOx uitstoten ten minste worden bevoordeeld. We moeten de gats hebben om die accijnzen te verlagen.

De heer Steve D'Hulster: Mevrouw De Waele, in tijden dat er pieken zijn van fijn stof, dat de norm wordt overschreden, is het niet meer dan logisch om te pleiten voor minder autobedrijf. Om het in uw taal te zeggen: het is een kwestie van gezond verstand.

Mevrouw Eerlingen, en ook andere collega's, uiteraard zult u zien dat sp.a altijd een partij is die voor structureel, kwalitatief en goedkoop openbaar vervoer kiest voor alle doelgroepen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de recente uitspraken van de minister-president betreffende de federale regeringsvorming en een eventuele voorbereiding van een boedelscheiding door de Vlaamse administratie

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, hier staan we weer. Het is niet de eerste keer en waarschijnlijk is het ook niet de laatste keer. Twee weken geleden hebt u hier gezegd dat het niet aan u is om uitspraken te doen over wie deel zou moeten uitmaken van de Federale Regering. Ondertussen had u al twee keer de nota van koninklijk bemiddelaar Vande Lanotte zowat neergesabeld, toch op een aantal punten. Vorige week hebt u laten weten dat u het voorstel van de PS-voorzitter over een regering van nationale eenheid eigenlijk niet zag zitten. Om het met uw woorden te zeggen: u vond dat niet wijs. Ik denk dat het woord ‘wijs’ nog eens in de geschiedenisboeken zal staan.

Minister-president, we zouden graag duidelijkheid hebben over uw rol in heel deze moerlemei. Bent u nu als CD&V'er bezig of als minister-president? Over één ding zijn we het waarschijnlijk wel eens. We zitten op dit ogenblik in een impasse, in een soort uitputtingsslag, die er zou moeten toe leiden dat de Vlaamse partijen, meer bepaald CD&V en de N-VA, eigenlijk door de knieën gaan, en dat we zo dicht mogelijk komen bij wat de Franstaligen zo graag zouden hebben, namelijk het status-quo. Daar zijn we nu wel ongeveer.

Minister-president, wat nu? Is het in de huidige context niet tijd dat u een bepaald signaal geeft aan de Franstaligen, dat zeer duidelijk maakt dat het u, als minister-president van de Vlaamse Regering, ook menens is. In 2006 hebt u de Vlaamse administratie de opdracht gegeven om technische fiches op te stellen om de Vlaamse resoluties technisch uit te werken. Welnu, is het nu niet echt tijd, al was het maar als signaal, dat u aan uw Vlaamse administratie de opdracht geeft om de boedelscheiding, het plan B, dat eigenlijk onafwendbaar is, gelet op de huidige impasse, in de praktijk te brengen? Ik vraag u uw administratie de opdracht te geven om die boedelscheiding voor te bereiden, al was het maar als signaal aan de Franstaligen dat het ons menens is. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Hauthem, de uitspraken waar u naar verwijst, zijn de uitspraken die ik heb gedaan in Zwitserland. Pech dus dat uw collega Dewinter hier niet is, want hij maakt zich zorgen dat ik niet op het schip zou staan op het moment dat de minister-president iets gevraagd wordt. *(Applaus bij de meerderheid)*

Maak u dus geen zorgen. Ik zal er zijn wanneer ik er moet zijn. Ik zal ook de nodige commentaren geven vanuit mijn functie. Dat is evident.

Mijnheer Van Hauthem, er zit enige contradictie in uw vraag. Ik heb altijd gezegd dat de Octopusnota de nota is waar wij alles aan toetsen. Zoals u weet, staat in die nota dat wij niet voor de splitsing van België zijn. Wij vragen wel meer bevoegdheden, met alle bijhorende elementen. Het is onze bedoeling om de Octopusnota uit te voeren. Uw plan is in contradictie met de Octopusnota. Ik heb de administratie in het verleden al gevraagd om fiches op te maken, die ik trouwens aan het parlement heb overgemaakt. Die fiches worden geactualiseerd.

Ik bewaak de Octopusnota en het regeerakkoord zeer rigoureus. Ik wens die Octopusnota ook uit te voeren.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, het wordt tijd dat u stopt met rond de pot te draaien. De plaat die u elke keer oplegt, dat de Octopusnota voor u heilig is, is grijsgedraaid. Mijn vraag ging over uw rol als minister-president in de huidige stand van de onderhandelingen.

U hebt nu wel duidelijk gezegd dat u in Davos als minister-president gereageerd hebt. “Vanuit mijn functie”, hebt u gezegd. U zegt dus vanuit uw functie dat u geen voorstander bent van een regering van nationale eenheid.

U moet niet altijd diezelfde plaat opzetten, minister-president. De vraag is waar we nu staan en waar we naartoe moeten. Als ik vaststel dat de Franstaligen in het begin wel degelijk een plan B naar voren hebben geschoven om de Vlamingen af te schrikken, is mijn voorstel dat u als minister-president uw administratie de opdracht geeft om hen duidelijk te maken dat het u met uw Octopusnota echt wel menens is.

U blijft op dat vlak rond de pot draaien. We schieten in dit Vlaams Parlement niets op met een minister-president die alleen maar een grijsgedraaide plaat komt opleggen en hier en daar wat verklaringen komt afleggen, maar niet wil komen zeggen waar hij uiteindelijk naartoe wil.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, als de heer Van Hauthem mij elke keer opnieuw dezelfde vraag stelt, moet het antwoord wat mij betreft altijd hetzelfde zijn. Mijn excuus daarvoor, maar dat is niet mijn fout.

Mijnheer Van Hauthem, het gaat over de uitvoering van de Octopusnota. Als men bovendien geruchten de wereld instuurt dat de meerderheid in deze Vlaamse Regering zou moeten worden aangepast, is het evident dat ik daar heel duidelijk op reageer.

De Octopusnota, waar u nu ook grote voorstander van bent, wil ik realiseren. Dat is mijn taak als minister-president.

De heer Joris Van Hauthem: U antwoordt op een vraag die ik niet heb gesteld. Ik heb geen vraag gesteld over een uitbreiding van de Vlaamse Regering. Ik vroeg naar uw standpunt over het feit dat u niets ziet in een regering van nationale eenheid.

Minister-president, ik heb u twee weken geleden een boek cadeau gedaan. Ik weet niet of u het al gelezen hebt. Ik weet ook niet of u Journaal kent, de nieuwsbrief van Mark Grammens. Desnoods doe ik u daar ook nog eens een abonnement op cadeau. Hij schreef al op 21 oktober 2010 het volgende, op het einde van een beschouwend artikel: “Het is ook hoog tijd voor de Vlaamse partijen en het Vlaams Parlement om zich voor te bereiden op de taak die

hen wacht als België verwasemt, omdat er geen democratische regering meer kan worden gevormd. Als Vlaanderen en zijn instellingen zich thans niet warm lopen om klaar te staan met een alternatief als dit nodig zal zijn, zal men hen later retrospectief beschuldigen van schuldig verzuim.”

Minister-president, ik hoop dat we u niet moeten beschuldigen van schuldig verzuim. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de kritiek van UNIZO op de werking van de ambtenaren van Onroerend Erfgoed

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, minister, collega's, onlangs heeft de heer Karel Van Eetvelt, de voorzitter van UNIZO en misschien de toekomstige minister-president, een zware uitval naar de ambtenaren gedaan. Hij zei dat de ambtenaren engdenkend zijn en stokken in de wielen steken van allerlei economische projecten door een zeer enge toepassing van de regeltjes. De heer Van Eetvelt had het vooral over de 'talibanambtenaren' – ik maak me dat woord niet eigen, ik vermeld maar wat Karel Van Eetvelt zegt – van de dienst Monumenten en Landschappen van het Onroerend Erfgoed.

Minister, het is geweten dat de vergunningsplicht vaak voor zware problemen zorgt in allerlei investeringsprojecten. De vergunningsplicht brengt administratieve rompslomp met zich mee, maar ook wachtkosten – aan de universiteit van Hasselt wordt nu een doctoraat gemaakt over de impact van de wachtkosten in Vlaanderen – en onzekerheid. Je kunt een vergunning ook missen. De heer Van Eetvelt gaf het voorbeeld van gebouwen die moesten worden gerestaureerd maar er mocht geen dubbel glas in, wel enkel glas, om de authenticiteit te bewaren.

Minister, het is toch wel opmerkenswaardig. U bent als minister verantwoordelijk voor goed bestuur en vermindering van de regeldruk. Net in het departement waar u minister van bent, doet die problematiek zich voor. Is het juist wat mijnheer Van Eetvelt zegt? Als dat zo is, wat gaat u er dan aan doen? Gaat u de aanbevelingen van bijvoorbeeld de dienst Wetsmatiging prioritair toepassen op uw dienst van het Onroerend Erfgoed?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, mijnheer Bouckaert, ik deel de analyse van de heer Van Eetvelt waar hij zegt dat de investeringen in Vlaanderen, zowel publieke als private, veel te lang duren voor ze kunnen starten. Hij is niet de enige die die analyse maakt. Wij maken ze ook.

De ambtenaren spelen een belangrijke rol, maar ik wil erop wijzen dat ze de regels uitvoeren die wij hier allemaal goedkeuren. Ze moeten die regels uitvoeren. Ik ben minister van Bestuurszaken. De ambtenaren moeten van mij oplossingsgericht werken, ze moeten klantvriendelijk zijn, ze moeten snel werken. Ik kan u zeggen dat we op dat vlak veel vooruitgang boeken. Is die toestand ideaal? Neen. Het kan beter. Het verschilt soms van afdeling tot afdeling, van buitengebied tot buitengebied.

Om nu te zeggen dat die ambtenaren van het Onroerend Erfgoed de taliban van de ambtenaren zijn, dat vind ik er zwaar over. Mijnheer Bouckaert, u neemt dat woord gelukkig niet tot het uwe. Ik wil erop wijzen dat uitgerekend de taliban het erfgoed vernietigd hebben in Bamyán. Ze hebben er de Boeddhabeelden vernietigd. Ze hebben de kunstschaten van het

nationaal museum in Kaboel vernield. Mijn ambtenaren zijn daardoor geschokt. Ik neem aan dat de heer Van Eetvelt dat gezegd heeft op een lokaal debat op een onbewaakt moment.

Wat wel zo is, is dat wij de aanbevelingen van de commissies-Berx en -Sauwens ernstig nemen. Ik ga niet in op het fabeltje van het dubbel glas dat niet mag worden geplaatst. De collega's uit de commissie Onroerend Erfgoed weten dat dit al lang niet waar is. Er zijn alternatieven voor dubbel glas en bovendien is dubbel glas wel toegelaten. Het klopt dus niet. 7 jaar wachten op een bouwvergunning, klopt ook niet. De termijn is 75 dagen. Wie in beroep gaat bij de bestendige deputatie heeft ook 75 dagen. 's Anderendaags stond er trouwens een correctie in de krant dat het geen 7 jaar had geduurd voor een bouwvergunning, maar dat het ging over het Bodemsaneringsfonds en dat het dus helemaal niets te maken had met de bouwvergunning op zich.

Deze regering wil de investeringen versnellen. We geven uitvoering aan de aanbevelingen van de commissie-Berx en -Sauwens, de quick wins worden deze maand door de regering behandeld en tegen de zomer is er een nieuw plan van aanpak voor de publiek-private investeringen. In plaats van de huidige elf stappen zullen er nog drie zijn. Een: de startbeslissing. Twee: de voorkeursbeslissing. Drie: het projectbesluit. Deze regering gaat dat allemaal ernstig nemen en zware vooruitgang boeken.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, uw antwoord is deels geruststellend, maar we moeten ook resultaten zien. Ik wijs erop dat de economische kost van de regelgeving op veel punten scherp is gestegen. Een Itinera-studie is besproken in de commissie Wonen, en daaruit blijkt dat de kostprijs van de woningen met 20 procent is gestegen, alleen al door de milieureglementering. Dat is een zware kost voor de gezinnen. In de commissie Leefmilieu zei de heer Dillen van de bouwsector dat bouwprojecten 5000 euro meer gaan kosten, doordat ze soms worden stilgelegd voor archeologisch onderzoek. Moet de bouwheer dat allemaal zelf betalen als dat in het algemeen belang is? Moet de belastingbetaler dat niet dragen?

Minister, het rapport-Sauwens over de versnelling van maatschappelijk belangrijke projecten is een goed project. Het is goed dat de procedures worden verkort. Maar staar je niet alleen blind op de procedures, je moet ook de regels waarop de procedures zijn gebouwd, bekijken en zoveel mogelijk proberen te vereenvoudigen.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: De vorige minister heeft er met het nieuwe decreet Ruimtelijke Ordening voor gezorgd dat er heel wat is versoepeld en dat ook de adviezen voor onroerend erfgoed wel nog verplicht, maar niet langer bindend zijn voor de overheid. Er moet vooral een nieuwe balans worden gevonden tussen administratie en politiek. De ambtenaar kan inderdaad een onafhankelijk advies geven, maar een moedig politicus kan daarvan afwijken en dat motiveren.

De uitspraak van Karel Van Eetvelt van UNIZO vind ik echt niet kunnen. De ambtenaren zetten zich dagelijks in voor het bewaken en stimuleren van het onroerend erfgoed en van onze monumenten. Die uitspraak kan echt niet. De ruimtelijke ordening is al zo moeilijk uit te leggen aan de gewone mensen. Het is een schande dat iemand in zo'n functie, die ondernemers en zelfstandigen moet vertegenwoordigen, zo'n plastische en populistische uitspraken doet.

Monumenten en erfgoed zijn niet allemaal slecht. Inzake bestemming zijn er zelfs meer mogelijkheden dan bij andere gebouwen. Als men een beroep doet op die bepalingen, is het zelfs een oplossing om door ontwikkeling en herbestemming het pand in ere te houden.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: De meeste mensen in dit halfrond zijn het ermee eens dat er heel wat werk nodig is voor het bepalen van de regels en de procedures, zelfs voor erfgoed. Ik beperk me nu tot de manier waarop er over ambtenaren wordt gesproken. In het verleden is al

gesproken over ‘ambetantenaren’. Op ‘eng denkende mensen’ en ‘talibanambtenaren’ mogen we heel scherp reageren.

Er zitten heel wat mensen tussen die hun job bijzonder goed kennen en zelfs mensen wier expertise in het buitenland wordt gevraagd. Ik ben het ermee eens dat het absoluut niet kan dat iemand met die functie, ook al was het niet zo bedoeld, dergelijke uitspraken doet.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Talibanambtenaren of niet, de overheid heeft behoefte aan ambtenaren die doen waarvoor ze worden betaald. In dit geval is dat zich inspannen om zoveel mogelijk onroerend erfgoed te bewaren. We zijn allemaal voor de versnelling. Er zijn inderdaad al belangrijke stappen gezet in die richting. Een bouwheer die een waardevol pand wil verbouwen of slopen, weet al snel wat kan en wat niet. De vertraging begint doorgaans als die bouwheer zich daar niet bij neerlegt en probeert om toch zijn ding te doen. Dan begint het inderdaad lang te duren.

De uitspraak van de heer Van Eetvelt verradt misschien wel dat bepaalde groepen niet of nauwelijks bereid zijn om rekening te houden met het historische en maatschappelijke belang van het onroerend erfgoed. Wij vinden dat erfgoed wel degelijk belangrijk.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: We moeten de verantwoordelijkheid zelf opnemen, namelijk de meerderheid in het parlement die de regering steunt. Er zijn natuurlijk ambtenaren die de letter van de wet veel te eng interpreteren, maar de basis ligt hier.

Minister, in uw nieuwe conceptnota Onroerend Erfgoed lees ik weer bijkomende regelgeving, namelijk de 3000 vierkante meter. Wij moeten hier veel waakzamer zijn. Ik hoor u en vele van uw collega's, ook de minister-president in zijn Septemberverklaring, zeggen dat men gaat vereenvoudigen, ontrommelen enzovoort, maar het blijft altijd maar bij woorden. Op het ogenblik dat we in een commissie zijn en het hebben over arbeidsbemiddeling of wat dan ook, stellen we telkens vast dat de regering en de meerderheid in de verleiding komt om de regulitis te laten binnensluipen. Dan zitten we weer met bijkomende regelgeving. Dat is de oorzaak. Daar ligt de basis. Daar moeten u en uw collega's in de regering aan werken. Er zijn niet alleen woorden nodig maar daden voor de vereenvoudiging van de regelgeving, zeker op Vlaams niveau. Wat we zelf doen, moeten we beter doen, en niet zoals nu.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik wil een warm pleidooi houden voor de kwaliteit van het onroerend erfgoed in Vlaanderen en voor de ambtenaren die daarmee bezig zijn. Er zijn wel eens mensen die een fout maken in het leven en die fouten moeten we weghalen.

Collega's van LDD, vereenvoudiging en versnelling is niet hetzelfde als vrijbrief of vernietigen. Ik wil ervoor pleiten om wat waardevol is, waardevol te houden en dat wat van ons is, volop kan worden gewaardeerd in onze samenleving. Het is niet de eerste keer dat kringen rond de heer Van Eetvelt – het is systematisch ook in mijn provincie het geval – het vuur openen op het onroerend erfgoed. Er zijn al veel vereenvoudigingen gebeurd in de vorige legislatuur, ook met betrekking tot het erfgoed. In de conceptnota van de minister, waarvan ik vind dat de vereenvoudiging iets te ver gaat, wordt nog een stap vooruit gezet. Luister eens goed, als u wat nu nog overblijft, niet kan respecteren, dan respecteert u het Vlaams erfgoed niet.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: De uitspraken van de heer Van Eetvelt zijn ingegeven door een frustratie. Het is niet voor niets dat hij dat op die manier heeft gezegd. Die frustratie delen heel wat gemeentebestuurders. Burgemeesters en schepenen van Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed hebben geregeld af te rekenen met een administratie die graag de puntjes

op de i zet. Dat is haar werk, maar het moet ook nog werkbaar zijn. Er moeten nog zaken kunnen gebeuren in een gemeente. Ik heb in mijn eigen stad meegemaakt dat we een ruimtelijk uitvoeringsplan dat nagenoeg volledig voorbereid en ontwikkeld was, helemaal hebben moeten veranderen omwille van een gebouw dat niet beschermd was maar waarvan Onroerend Erfgoed toch vond dat het moest bewaard blijven.

De gemeenten zijn ook niet altijd vrij van zonden en vragen soms adviezen die niet nodig zijn. Daar is er ook een probleem.

Gemeenten zijn niet altijd zeker van wat ze op het vlak van onroerend erfgoed moeten doen. Zij vragen dan ook vaak nodeloze adviezen.

Wat de voorliggende conceptnota's betreft, zal mijn fractie erop toezien dat als daaruit een nieuwe regelgeving voortspuit, daarin niet tersluiks de bindende adviezen worden opgenomen.

Minister Geert Bourgeois: Ik herhaal dat ik de analyse van de heer Van Eetvelt deel. U zult me nooit horen zeggen dat we, wat we zelf doen, beter doen. Wat we zelf doen, doen we zelf. En in deze doen we het niet beter. Onze investeringen, publieke en private, slepen te lang aan. Dat is niet mijn analyse, maar een analyse van veel mensen en ook van deze regering. We gaan daar werk van maken, we zijn daar volop mee bezig. Ik heb u geschetst wat we doen in opvolging van de aanbevelingen van de commissies-Berx en -Sauwens.

Mijn ambtenaren kunnen zich niet verdedigen, dus heb ik gezegd dat ik die uitspraak niet neem. Het is er meer dan over te zeggen dat de ambtenaren Onroerend Erfgoed de taliban zijn van de ambtenaren, terwijl de taliban precies staat voor de vernieling van wat waardevol is. Ik hoop dan ook dat de heer Van Eetvelt dit terugtrekt. Het zou een mooi gebaar zijn indien hij zou zeggen dat hij die uitspraak heeft gedaan tijdens een debat en dat hij dit niet meent.

Dat betekent niet dat wij niet kunnen verbeteren, ook wat de ingesteldheid van de ambtenaren betreft. Heel wat van die mensen performeren heel goed. De heer Crombez heeft gelijk: we hebben schitterende ambtenaren, maar er zijn ook ambtenaren die te ambtelijk en te weinig oplossingsgericht werken. We maken daar volop werk van.

Tot slot gaan wij in Onroerend Erfgoed niet naar een overregulering. Mijnheer Sabbe, wij gaan ook niet dereguleren, in die zin dat er geen regels meer zijn. We zullen goede regels maken en zorgen dat het snel gaat. Er moet rechtszekerheid zijn. Ik weet dat dit kan verbeteren, mevrouw Brouwers. We gaan echter voor de essentie zodat het beleid Onroerend Erfgoed verder goed kan worden gevoerd.

Mijnheer Sabbe, indien u mijn visienota correct gelezen hebt, zult u moeten bevestigen dat ik daarin heel grote stappen zet. Er is geen enkel advies dat nog bindend zal zijn. En er zijn machtigingen. Die adviezen moeten binnen een bepaalde termijn verleend worden en zijn niet bindend. De politiek moet de beslissingen kunnen nemen. Ik denk dat dit de teneur is van heel veel mensen. We moeten wel motiveren waarom een bepaald advies al dan niet wordt gevolgd.

Onroerend Erfgoed zal wel nog machtigingen geven. Waar dat het geval is, moet dat binnen een bepaalde termijn gebeuren. De zaken kunnen dus niet op hun beloop worden gelaten. Er is ook een beroepsmogelijkheid mogelijk bij de minister. We zijn volop bezig dit vorm te geven.

Wie hier pleit voor het afschaffen van de regels en het opzijschuiven van de ambtenaren, is verkeerd bezig. Een ambtenaar geeft vorm aan het beleid dat wij bepalen. Dat zijn de democratische keuzes die hier worden gemaakt. Een ambtenaar is een civil servant. Hij moet die regels uitvoeren. Alleen moet dat gebeuren binnen een cultuur van oplossingsgerichtheid en klantvriendelijkheid.

Mijnheer Bouckaert, wat Onroerend Erfgoed betreft, zijn er geen aanbevelingen van de Dienst Wetsmatiging. Er heeft wel een evaluatie plaatsgevonden van het bestaande decreet,

een reguleringsimpactevaluatie (RIE), dat een pilootproject is. We zullen het nieuwe decreet ook conform die regels opmaken. We zullen een administratieve vereenvoudiging doorvoeren en een versnelling van de regels. Wat essentieel is, blijft behouden.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik ben blij dat u de analyse van de heer Van Eetvelt deelt. Die ambtelijke mentaliteit, dus het puur toepassen van de regeltjes, ongeacht de impact op sociaal-economisch vlak, bestaat nog altijd.

Ik ben lange tijd actief geweest in de ruimtelijke ordening. Ik heb daar les over gegeven en ik heb mensen geadviseerd. Ik stond soms versteld van de pieteputerigheid waarmee ambtenaren vaak projecten afkraakten die niet schadelijk waren voor het milieu of voor de omgeving.

Ik stel een zeker verschil vast tussen wat de minister zegt en wat de heer Vandaele zegt. De heer Vandaele geeft de Vlamingen eigenlijk de schuld van alles wat er misloopt. Hij pleit voor nog meer regeltjes voor de Vlamingen. Zo mogen opritten niet verhard worden.

Mijnheer Vandaele, het is door die mentaliteit dat er sprake is van die overdreven regelzucht.

Mijnheer Caron, fanatisme moet worden vermeden als het gaat over onroerend erfgoed: hadden onze gemeentebesturen in de middeleeuwen bepaald dat er geen enkele romaanse kathedraal mocht worden afgebroken, dan hadden we geen gotische kathedralen gehad. Naast het behoud van erfgoed moet er ook ruimte zijn voor vernieuwing. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Christian Van Eyken tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de gevolgen van de uitspraak van het hof van beroep van Bergen met betrekking tot de omzendbrieven-Peeters en -Martens betreffende de interpretatie van de taalwetgeving in de faciliteiten-gemeenten

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Voorzitter, minister, geachte leden, de zaak waarover ik het zal hebben, is ongeveer negen jaar geleden begonnen. Een inwoner van Wezembeek-Oppem kreeg toen zijn aanslagbiljet voor zijn onroerende voorheffing in het Nederlands.

Hij heeft toen een brief geschreven aan de administratie met de mededeling dat hij die aanslagbiljetten voortaan in het Frans wou ontvangen. Hij kreeg daar geen antwoord op. Een jaar later kreeg hij een herinneringsbrief, nog steeds in het Nederlands, waarop hij niet heeft gereageerd. Twee jaar later kreeg hij het bezoek van een deurwaarder. De man is vervolgens bij de beslagrechter in beroep gegaan tegen het dwangbevel. Die rechter oordeelde dat de Vlaamse Gemeenschap die aanslagbiljetten in het Nederlands niet had mogen versturen, aangezien de persoon ze in het Frans wou. De Vlaamse Gemeenschap is in beroep gegaan. Het hof van beroep stelde dat dit niet mocht en dat de persoon in beroep had moeten gaan bij de administratie. Daarop werd er cassatie aangetekend. In cassatie werd het arrest van het hof van beroep vernietigd en werd dit doorverwezen naar het hof van beroep van Mons.

Onlangs heeft dat hof geoordeeld dat die persoon uiteindelijk gelijk had: men had hem die documenten onmiddellijk in het Frans moeten toezenden. Het arrest stelt duidelijk het volgende over de omzendbrieven van de Vlaamse Gemeenschap: “(...) que ces circulaires constituent donc des commentaires législatifs.” Ze worden dus enkel als legistieke commentaar beschouwd en hebben dus geen enkele reglementaire waarde.

Minister, dat is toch een zware klap voor de omzendbrieven. Welke conclusies trekt u uit dat arrest van het hof van beroep van Mons?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, mijnheer Van Eyken, zoals u goed weet, heeft het FDF een aantal jaar geleden tientallen procedures gesponsord om telkens opnieuw de omzendbrieven-Peeters en -Martens aan te vechten. Al die procedures zijn met een sisser afgelopen, zowel voor Nederlandstalige als Franstalige rechtbanken. Er is één uitzondering, namelijk het arrest van Bergen. Daarbij had een van die gesponsorde ingezetenen bezwaar aangetekend bij de Franstalige beslagrechter in Brussel. Die procedure is vervolgens naar het hof van beroep en het Hof van Cassatie gegaan, tot in het hof van Bergen. Dat hof heeft inderdaad, bij uitzondering, gezegd dat die omzendbrieven geen reglementair karakter heeft en dat men daar niet door is gebonden. Wel, ik zeg u, ik ben al evenmin gebonden door die uitspraak van het hof van beroep. Ik leg die naast mij neer. De Vlaamse Regering is daar helemaal niet door gebonden.

Het zal u bekend zijn dat de burgerlijke rechter volgens artikel 6 van het Gerechtelijk Wetboek op geen enkele manier een uitspraak mag doen over een algemeen als regel geldende beschikking. Het is een uitspraak die geldt in dit ene geval. Die uitspraak doet niets af aan de vaststaande rechtspraak van de Raad van State, die bij herhaling al uw beroepen tot vernietiging van die omzendbrieven heeft afgewezen. De Raad van State heeft gesteld dat het feit dat Franstaligen telkens opnieuw de toepassing van het Frans moeten vragen, niet in strijd is met artikel 25 van de taalwetgeving in bestuurszaken.

Mijnheer Van Eyken, het omgekeerde zou betekenen dat u het tweetalig karakter van dat gebied wilt laten erkennen. Dat is natuurlijk wat u zou willen. U wilt afwijken van de indeling van België in taalgebieden. U wilt laten erkennen dat het hier een tweetalig gebied betreft. Dat is niet het geval.

Ik verwijs in dit verband naar een uitspraak van het Arbitragehof. We hebben niet enkel de Raad van State aan onze kant. In 1998 heeft het Arbitragehof gesteld dat de faciliteitenregeling niets afdoet aan het feit dat het hier om een principieel eentalig Nederlandstalig gebied gaat. Dat is de vaste rechtspraak. Een burgerlijk rechter kan daar niet van afwijken. Hij kan niet op een algemene wijze statueren. De conclusie is bijgevolg dat een Bergense zwaluw nog geen Vlaamse lente maakt. (*Applaus bij het Vlaams Belang en bij de N-VA*)

De heer Christian Van Eyken: Minister, ik begrijp uw redenering. U kiest voor het standpunt dat de Raad van State heeft ingenomen. Ik wil echter verwijzen naar de uitspraak van de Raad van State over het beroep dat een aantal gemeentebesturen hebben aangetekend. De Raad van State heeft zich hierover nooit ten gronde uitgesproken. De Raad van State heeft de ingestelde beroepen verworpen omdat ze zonder grond zijn.

Ik stel vast dat het hof van beroep van Mons een uitspraak heeft gedaan. Die rechtbank heeft een belangrijke jurisdictie. Dat de voorzitter van een bepaalde partij van Mons afkomstig is, laat ik nog in het midden. De wet is er. Er is rechtspraak. Zoals de voorzitter van uw partij soms zegt: ‘dura lex, sed lex’.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Voorzitter, ik zou de minister willen danken voor zijn antwoord en willen feliciteren voor zijn rechtlijnigheid.

Mijnheer Van Eyken, ik heb op de website van het FDF gezien dat uw partij victorie kraait omwille van de uitspraak van de rechter in Bergen. Die uitspraak zou belangrijk zijn voor de rechten van de Franstaligen in de periferie. Eigenlijk maakt u daar misbruik van de taal. Het gaat hier niet om rechten, maar om een aantal voorrechten. In een aantal gemeenten in de Vlaamse Rand gelden bepaalde privileges voor de Franstaligen.

U eist die rechten, nog meer dan vroeger, op in de naam van de vrijheid. Dat is ook nog een mooi woord. Eigenlijk gaat het om de vrijheid in Vlaanderen zeker nooit het Nederlands te

moeten gebruiken of zelfs maar te moeten begrijpen. Ik kan me voorstellen dat een Nederlandstalig aanslagbiljet pijn aan uw ogen doet.

Eigenlijk eist u in Vlaanderen voorrechten op die in uw eigen taalgebied nooit aan de andere taalgroep zou toekennen. Zelfs in het tweetalige Brussel hebben veel Franstaligen jammer genoeg de vrijheid het Nederlands zeker nooit te moeten gebruiken. Ik denk hierbij aan de wantoestanden in de Brusselse ziekenhuizen.

Wij eisen geen voorrechten op in het andere taalgebied. Wij eisen geen uitbreiding van ons taalgebied. Wij eisen respect voor onze taal in Vlaanderen, want dat is ook respect voor de mensen. Zolang politici als u en partijen als het FDF in de Vlaamse Rand blijven stoken, is in dit land geen pacificatie mogelijk. U, en niemand anders, ondermijnt het Belgisch model. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Van Eyken, uw partijgenoot, de heer Reynders, is bemiddelaar geworden. Mijn felicitaties daarvoor. Indien hij in zijn bemiddelingsopdracht wil slagen, zult u een aantal van uw stellingen moeten afzwakken. We bereiden er ons op voor dat het FDF in de komende weken een aantal van zijn stellingen zal laten vallen. Indien u de bemiddelingsopdracht van uw partijgenoot niet wilt bemoeilijken, kunt u de vragen die nu stelt de komende weken best niet stellen. U moet zich hier wat matiger opstellen en een aantal stellingen laten vallen. Afgezien daarvan, feliciteer ik de heer Reynders, die nu de grote ‘pacificateur’ van België zal worden. (*Applaus bij CD&V en bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, mijnheer Van Rompuy, ik kan er niets aan doen, maar ik meen niet dat het de bedoeling is van Coburg om met de aanstelling van Reynders tot een pacificatie te komen, ik denk dat de uitputtingsslag gewoon verder gaat.

Minister, ik denk dat u gelijk hebt, de Raad van State heeft wel degelijk ten gronde geantwoord. De bezwaren die er toen waren, waren er tegen de omzendbrief-Peeters en de omzendbrief-Martens.

Mijn vraag aan u is of het eventueel afzwakken van het toepassen van de omzendbrieven een mogelijk voorwerp is van de lopende onderhandelingen inzake de staatshervorming. Ja of neen?

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Eyken, u beweert dat de Raad van State zich nooit ten gronde heeft uitgesproken. Ik raad u de lectuur aan van een aantal arresten. Ik heb hier het arrest van 19 juni 2008, nummer 184.353, bij me. In de motivering staat exact wat ik hier zeg, met name dat Nederlands de voorrangstaal is, dat de voorrangsregeling geldt voor het Nederlands. Het feit dat je de toepassing van de faciliteiten vraagt, is niet in strijd met artikel 25 van de taalwetgeving in bestuurszaken.

Er omgekeerd over oordelen, zoals u wilt doen, zou erop neerkomen dat u aan dat eentalige Nederlandstalige gebied een tweetalig statuut geeft. De heer Demesmaeker heeft gelijk: wat u wilt, is het onderuithalen van de evenwichten. U wilt dat de francofonie opschuift naar het noorden en dat de taalwetgeving met de indeling in taalgebieden, die er nota bene is gekomen op vraag van uw voorgangers, van de Franstaligen, zou worden onderuitgehaald.

Ook het Arbitragehof – ik heb het arrest bij me – heeft zich bij die rechtspraak aangesloten. Dat ene arrest zal er niets aan veranderen, want een burgerlijke rechter doet geen uitspraak op algemene wijze. Dit arrest bindt niemand. Het is trouwens nog vatbaar voor cassatie. Dit arrest geldt alleen in dit ene geval, wij beroepen ons verder op de omzendbrieven. Er is geen sprake van om daar een andere interpretatie aan te geven.

De heer Christian Van Eyken: Minister, ik kan begrijpen dat u het arrest naast u neerlegt, maar kunt u me verzekeren dat in de toekomst, wanneer een Franstalige inwoner van een van

de zes faciliteitengemeenten een document in het Nederlands krijgt en hij het vraagt in het Frans, hij dat ook krijgt? Hij stelt die vraag immers op basis van de taalwetgeving, die hem die mogelijkheid geeft; het is dus geen kwestie van een uitbreiding. Ik veronderstel dat de taalwetgeving aan weerszijden van de taalgrens wordt nageleefd.

Geregeld verneem ik van inwoners uit de Rand dat ze de documenten vragen, maar niet of laattijdig krijgen. Het zou een mooi teken zijn van de Vlaamse Gemeenschap, van uw bestuur, dat ze worden opgestuurd zodra de vraag wordt gesteld.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 16.44 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 16.56 uur.*

■

ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de conclusies die de minister trekt uit het rapport ‘Gezinshereniging in België’ voor het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Enkele dagen geleden verscheen de studie “Gezinshereniging in België. De mythe ontcijferd” van de Koning Boudewijnstichting.

Uit dit interessante document blijken een aantal zaken. Bijvoorbeeld dat het aantal huwelijksmigranten heel snel stijgt, dat zij in toenemende mate in Vlaanderen komen wonen – nu is dat 41 procent –, en dat het fenomeen huwelijksmigratie verschillende ladingen dekt. Enerzijds is er wat ik de ‘normale’ toename van de huwelijksmigratie zou noemen, door het feit dat Vlamingen in het buitenland gaan studeren en werken en daar ook hun partner leren kennen. Anderzijds is er het onmiskenbare feit dat we in de Marokkaanse, de Turkse en de Zwart-Afrikaanse gemeenschappen etnisch-endogame huwelijken zien. Deze technische term betekent dat men van generatie op generatie de partner in het thuisland gaat zoeken. Dit leidt – en ik citeer uit de beleidsnota – tot “een vicieuze cirkel van kansarmoede, Nederlands-onkundigheid en uitsluiting” – ‘isolement’ zou misschien beter zijn. Dat zijn “negatieve aspecten waarmee structurele huwelijksmigratie gepaard gaat”.

De problematiek is gekend. Daarover bestaat, denk ik, zelfs een grote consensus in dit halfroond. U hebt een aanzet gegeven om er iets aan te doen. Dat is uw verdienste. Maar wat kunnen we, nu die cijfers er zijn, concreet doen? U wilt nog in de loop van 2011 een ‘fact sheet’ opstellen. Ik vraag mij af welke andere cijfers u nog zult vinden behalve wat hier voorligt. Er zijn convenanten met steden, maar heel veel staat daar niet in. Er zijn ook de projecten in het kader van Managers van Diversiteit, die in 2011 van start zouden moeten gaan. Ik heb op het internet echter nog geen lijst met projecten gevonden.

Minister, alles wat ik vind, zit nog in het stadium van “we moeten dat bestuderen”, “dat moet bespreekbaar zijn”, “we moeten overleg plegen”, enzovoort. Maar wanneer gaan we van de studiefase, waarin we nu zitten, naar een doorgedreven “sensibiliserings- en ontmoedigingsbeleid”? Ik gebruik hier de terminologie van een motie van de heer Dehandschutter die de meerderheid hier bijna een jaar geleden heeft laten goedkeuren. Wanneer gaan we van studie

naar effectieve sensibilisering en effectieve ontmoediging? Hoe gaat u dat op het terrein doen? Wie zullen uw partners zijn?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, de studie van de Koning Boudewijnstichting leert niets nieuws. We kenden het aantal huwelijksmigranten. De studie verfijnt een aantal gegevens. Mijnheer Van Overmeire, u hebt al gedeeltelijk aangehaald dat uit die studie blijkt dat het fenomeen niet langer een in hoofdzaak Turks en Marokkaans fenomeen is. Integendeel, er is daar zelfs, als ik me niet vergis, een daling. Het is ook een fenomeen dat zich voordoet binnen de EU. U zegt terecht dat ook een aantal autochtone Vlamingen trouwen – liefde kent geen grenzen – met iemand van buiten België.

Uit de studie blijkt ook dat die huwelijksmigratie hoofdzakelijk vrouwelijk en jong is. Positief is dat uit de studie ook blijkt dat de arbeidsparticipatie van de huwelijksmigranten toeneemt. Uit de cijfers van 2008 blijkt dat een kleine meerderheid van die mensen, 51 procent, een job heeft. We zouden moeten kunnen vergelijken met de cijfers van 2010. Vroeger was dat 25 procent, veel lager dus. We stijgen daar, en dat is positief.

Wat doen we daar nu aan? Ik beklemtoon nog eens dat de bevoegdheid om ter zake echt regelgevend op te treden federaal is. Ik dring op het federale niveau aan om op te treden tegen schijnhuwelijken, tegen de afschuwelijke plaag van de gedwongen huwelijken, tegen de huwelijken tussen nicht en neef – zoals het al in Nederland gebeurt. Het federale niveau ging de leeftijd om te mogen trouwen optrekken. Dat werd ooit, met de verdragen met Marokko, beloofd. Ondertussen heeft minister Milquet een nieuw verdrag met Marokko onderhandeld waarbij de leeftijd wel op 18 jaar blijft.

Ze moeten eisen dat er recente huisvesting is, eisen dat je een behoorlijk inkomen hebt om iemand te laten overkomen, wat nu niet het geval is. Uit die studie blijkt dat 14 procent van de residenten niet in het arbeidscircuit zitten, wat natuurlijk niet kan. Iemand laten overkomen en laten verblijven bij iemand die niet in zijn eigen bestaansmiddelen kan voorzien, is een handicap voor ons.

Wat doen wij? Wij voeren een inburgeringsbeleid. Dat zijn verplichte inburgeraars. Uit de cijfers die we zopas gekregen hebben uit de Kruispuntbank Inburgering, blijkt dat 37 procent van de inburgeraars huwelijksmigranten zijn. Dat spoort dus volledig met het aantal migranten dat binnenkomt, dat is namelijk ongeveer 37 procent. Zij volgen dus inburgering, ze leren Nederlands, ze krijgen maatschappelijke oriëntatie en loopbaanoriëntatie. Blijkbaar is dit niet met slecht gevolg. Een meerderheid is namelijk al aan het werk.

Wat ik verder doe, is sensibiliseren. Het projectmanagement van diversiteit staat dit jaar volledig in het teken van sensibilisatie. Er zijn een aantal projecten, zoals dat van de Unie van Turkse verenigingen. Dat project zet daadwerkelijk in op het confronteren van die mensen met de gevolgen van die huwelijksmigratie, hen wijzen op de negatieve aspecten, erop wijzen dat je in een nieuwe cultuur terecht komt enzovoort.

De heer Karim Van Overmeire: Minister, ik dank u voor uw antwoord. We moeten aandacht hebben voor wat die cijfers tonen, met name dat de huwelijksmigratie toeneemt. Die neemt toe door het feit dat meer mensen, in tegenstelling tot vroeger, niet meer uit de traditionele landen als Marokko, Turkije of Zwart-Afrika komen. En daardoor worden die statistieken in mijn ogen een stuk vervalst omdat we een toestroom hebben van mensen uit meer Westerse landen, landen waar mensen een hogere opleiding hebben.

Dat mag ons natuurlijk niet blind maken voor de problematiek die in het verleden bestond en nu nog bestaat. Daar zie ik u toch niet echt een antwoord op geven. Voor die problematiek, die categorieën, die etnisch endogame huwelijken wil men hier in het Vlaams Parlement een motie van de meerderheid, een doorgedreven sensibilisering en ontmoedigingsbeleid. Ik

vraag me af hoe u, met de middelen waarover u beschikt – want de sleutels liggen federaal – tot dat doorgedreven sensibiliserings- en ontmoedigingsbeleid komen?

Naarmate de andere landen – u wees zelf op Nederland – de wetgeving ter zake wat verstrengen, krijgen wij natuurlijk een aanzuigeffect. In mijn eigen stad, Aalst, is er een Congolese gemeenschap die het Nederlands staatsburgerschap heeft. Zij organiseren op vrij grote schaal huwelijksmigratie. Dat is natuurlijk het effect.

Welke instrumenten hebt u op Vlaams vlak en wat kunnen we doen om de ogen op federaal vlak te openen?

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Minister, ter aanvulling van uw antwoord, wil ik even zeggen dat in het rapport staat dat de grootste groep nog steeds uit het Midden-Oosten en Noord-Afrika komt. De tweede grootste groep komt uit de Europese Unie en de derde groep uit Oost-Europa.

Bij de bespreking van de beleidsbrief had ik ook al gewezen op de risico's op kansarmoede en schoolachterstand ten gevolge van de huwelijksmigratie. Uit het rapport blijkt vooral toch ook het probleem met de arbeidsmarkt. U zegt dat het niet zo slecht gesteld is, maar ik lees in het rapport dat bij de vrouwelijke migranten 65 procent niet aanwezig is op de arbeidsmarkt. Ik vind dat toch een zeer hoog cijfer.

Minister, u hebt verleden jaar, in het kader van de projectoproep Managers van Diversiteit, ter versterking van uw inburgeringsbeleid, de nadruk gelegd op de huwelijksmigratie. Mijn concrete vraag is wanneer we van die oproep resultaten krijgen en daar meer zicht op krijgen? In welke mate verwacht u op dit moment dat deze projectoproep het fenomeen beter in kaart zal brengen en een aantal oplossingen voor de problemen zal aanreiken?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: We kunnen inderdaad discussiëren over de cijfers, over wat juist toeneemt, de huwelijksmigratie in zijn geheel, of over de afname bij sommige groepen. Dat neemt niet weg dat de huwelijksmigratie toch een groot probleem blijft. We kunnen de vicieuze cirkel, die al jaren bestaat, niet doorbreken. Telkens weer ontstaan er gezinnen waar kinderen worden grootgebracht in hun thuistaal en niet in de Nederlandse taal, met alle gevolgen van dien op school en voor de kansen van die kinderen later op de arbeidsmarkt.

Het inburgeringsbeleid tracht daaraan te remediëren maar dat gaat zeer moeilijk omdat wij de hefboomen niet hebben om op die huwelijksmigratie een afdoend antwoord te bieden. Die hefboomen zijn federaal. Wij doen misschien ons best, alhoewel ik het inburgeringsbeleid kan bekritisieren, maar Vlaanderen blijft dweilen terwijl federaal de kraan openstaat. Zolang we die hefboomen voor dat migratie- en asielbeleid niet in handen hebben, blijft het dweilen met de kraan open.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Collega's, niet de gezinshereniging op zich is het probleem, maar wel het feit dat mensen die hier arriveren niet goed inburgeren, of niet goed genoeg. Daar moeten we blijven op inzetten. We mogen niet blind zijn voor de problemen: de schijnhuwelijken en de carroussels. We moeten daaraan werken. Wat me vooral opvalt in de cijfers, is dat een op vijf migratiehuwelijken na vijf jaar worden stopgezet. Dat wijst op een probleem. We moeten onze verantwoordelijkheid ter zake opnemen.

Minister, u hebt vorig jaar aangekondigd dat er inburgeringspakketten zouden worden aangeboden in de herkomstlanden. Dat zou in 2011 van start gaan. Hoever staat u daarmee in Turkije en Marokko?

Minister Geert Bourgeois: Collega's, de problematiek heeft een enorme maatschappelijke impact. Ik heb dat aangekaart, ik steek dat niet onder stoelen of banken. U hebt op diverse

aspecten geweest. Eén, er zijn gemaakte en zelfs gedwongen huwelijken bij. We moeten dat toegeven, mijnheer Yüksel. Van die huwelijken mislukt een abnormaal hoog percentage, maar eigenlijk is dat normaal, lijkt me.

Twee, bij een normale migratie is de tweede en derde generatie al redelijk ingeburgerd. Met die huwelijken keren we telkens terug naar een nulpunt. We moeten telkens herbeginnen. Er komen telkens opnieuw mensen binnen die niet ingeburgerd zijn en de taal niet kennen. Daar komt nog bij, mijnheer Van Overmeire, dat daar een percentage ongeschoolde of ongeletterde migranten bij zit. Dat vinden we terug in de vertegenwoordiging op de arbeidsmarkt. Wie geen Nederlands kent, kan natuurlijk niet aan de slag.

Mijnheer Kennes, ik heb niet euforisch willen doen over die arbeidsparticipatie. Ik weet dat het probleem groter is bij jonge vrouwen dan bij jonge mannen. Alleen blijkt, in totaliteit, dat die groep meer aan het werk is dan enkele jaren geleden. Nu blijkt dat in 2008 meer dan 51 procent – mannen en vrouwen – aan het werk was. Dat is een meerderheid. Bij de vrouwen is de meerderheid niet aan het werk. Dat baart mij zorgen. Die mensen worden naar de arbeidsmarkt toegeleid als ze van een uitkering leven of werkloos zijn. Wie inburgert, heeft de cursussen te volgen en dat is het dan. Die wordt toegeleid naar de arbeidsmarkt met loopbaanoriëntatie maar wordt niet gedwongen om via de VDAB een vak aan te leren. Dat is de volgende stap. Dat kan via het OCMW, via de uitkering van leefloon. Dat kan niet via inburgering.

Hoe moeten we dat aanpakken? Ik neem aan dat u mijn analyse deelt, de sleutel ligt bij de federale overheid. Wij kunnen niet regelgevend optreden. We kunnen alleen verplichten om in te burgeren. Dat doen we en dat doen we goed. We zitten op schema. 37 procent van de inburgeraars zijn van die categorie. Ik neem aan dat dat bijdraagt tot hun integratie. Dat is niet voldoende. De arbeidsmarktparticipatie is belangrijker.

We doen aan sensibilisering. Ik verwacht daar geen wonderen van, maar ik vind het belangrijk dat nu voor het eerst mensen van allochtone afkomst gesensibiliseerd worden. We confronteren de mensen. We maken duidelijk dat het hier niet de hemel op aarde is, dat er zelfs grote problemen kunnen zijn als ze toekomen in een land waarvan ze de cultuur niet kennen.

Ik ga inderdaad de pakketten aanbieden in het land van herkomst. De pakketten worden nu gemaakt. Ze moeten kunnen uitrollen vanaf 2012. Een van de onderwerpen zal zijn: degenen die naar hier komen door een huwelijk, erop wijzen wat dat allemaal impliceert.

Dat kan globaal allemaal tot een oplossing bijdragen. Elk op zich garandeert geen oplossing. Het maatschappelijke probleem blijft. Het familiale probleem blijft ook.

Collega's, persoonlijk verwacht ik heel veel van de jonge allochtone vrouwen. Zij hebben meer en meer in allerlei situaties een voorbeeldrol. Ik hoop dat dat ook in de media gebeurt, op de VRT. Ik zie het in andere maatschappelijke geledingen wel. Ik ontmoet meer en meer jonge, vrijgevochten allochtone vrouwen, die gestudeerd hebben, die een universitair diploma hebben, die zich inschakelen in de pluralistische samenleving die wij kennen. Zij kunnen een trekker zijn voor de vrouwen die uit een totaal andere cultuur komen en geconfronteerd worden met een andere wereld. Zij kunnen zien dat jonge vrouwen zich hier een weg kunnen banen, als ze Nederlands kennen en als ze zich aanpassen aan onze waarden en normen.

De heer Karim Van Overmeire: De opmerking van de heer Yüksel verbaast mij. Hij zegt dat huwelijksmigratie het probleem niet is. Een jaar geleden heeft hij een motie ondertekend waarin wordt gevraagd om een onderzoek naar het fenomeen van de huwelijksmigratie en een doorgedreven sensibiliserings- en ontmoedigingsbeleid.

We zijn het erover eens dat er een problematiek is. Alleen dat sensibiliserings- en ontmoedigingsbeleid, minister, zie ik niet of heel weinig in uw beleid. Ik zie het niet in de convenanten die met de gemeenten zullen worden afgesloten en ook niet met die

diversiteitsmanagers. Ik hoop dat het, meer dan vandaag het geval is, een plaats krijgt in het beleid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de problemen in de sector van de zelfstandige kinderopvang, naar aanleiding van de nieuwe sluiting van een kinderdagverblijf

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de plotse sluiting van kinderdagverblijven en de nood aan kortetermijnmaatregelen in afwachting van het aangekondigde nieuwe kaderdecreet kinderopvang

De voorzitter: Mevrouw Lies Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, kinderopvang komt hier geregeld aan bod, in de plenaire vergadering en in de commissies. Dat is goed. Het is een belangrijk maatschappelijk thema. Minder goed is dat we vragen moeten stellen naar aanleiding van concrete probleemsituaties.

Het probleem is de sluiting van een zelfstandige kindercreche in Aartselaar. Vorige vrijdag kregen ouders en personeel bericht dat ze maandag niet meer hoefden te komen. Het gaat om honderd kinderen voor wie de ouders tegen maandag een nieuw opvanginitiatief moeten zoeken. Tien personeelsleden staan van de ene op de andere dag op straat. Het is een heel moeilijke situatie, ook voor de uitbater trouwens. Dat is heel jammer.

De signalen uit de zelfstandige kinderopvang zijn gekend. Er zijn nog al creches overkop gegaan door de financiële situatie. Het is dus belangrijk dat we daaraan aandacht besteden. Voor ons is de sector van de zelfstandige kinderopvang een belangrijke speler in het landschap, ook in de toekomst. U hebt een heel ambitieuze doelstelling: tegen 2016 wilt u voor vijftig op de honderd kinderen tussen 0 en 3 jaar een plaats in een kinderopvanginitiatief. De zelfstandige sector zal daartoe een belangrijk bijdrage moeten leveren.

Iedereen die met het thema bezig is, voelt aan dat er maatregelen nodig zijn voor de sector van de zelfstandige kinderopvang. Ik wil vanuit onze fractie aandringen op een onderzoek naar mogelijke maatregelen op korte termijn voor die sector. Wat is haalbaar en nodig op korte termijn? Ik zou ook willen weten in welke mate het voor 2012 geplande kaderdecreet Kinderopvang oplossingen gaat bieden voor de problemen die zich nu stellen in de zelfstandige kinderopvanginitiatieven.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Minister, voorzitter, collega's, het is niet met het beste gevoel dat ik hier vandaag sta om opnieuw het probleem aan te kaarten van de zelfstandige kinderopvanginitiatieven. Het signaal is en blijft dat deze initiatieven in financiële ademnood zitten. Het is voor deze sector nu of nooit.

De voorzitter: Dames en heren, sommige leden geven aan dat ze niet verstaan wat mevrouw Van der Borght zegt. U kunt gratis koffie krijgen, bier, wijn, fruitsla en wat nog meer in het Koffiehuis. U kunt daar verder vergaderen. Sommige gesprekken kan ik van hier volgen. Ik weet zelfs, mijnheer Vereeck, waarover u aan het bellen bent. Ik vind het heel storend. Er is ook afgesproken dat er niet gebeld wordt vanuit het halfroond. Dat geldt ook voor de heer Verstrepen. Er wordt niet gebeld vanuit het halfroond.

Mevrouw Vera Van der Borght: Ik ga verder met mijn betoog.

Minister, sinds mijn interpellatie van twee weken geleden, worden we opnieuw geconfronteerd met twee sluitingen van kinderdagverblijven: 't Letterbergske in Tessenderlo en Kids Garden in Aartselaar. Door die twee sluitingen gaan er 135 plaatsen verloren in de kinderopvang. Dat heeft heel wat gevolgen. Het personeel staat op straat, ouders staan met de handen in het haar omdat ze van vandaag op morgen geen plaats meer hebben voor hun kindjes. Dat zijn ook ouders die aan het werk zijn. De combinatie van arbeid en gezin wordt voor die mensen heel moeilijk. Ik dacht toch dat het werkende ouders zijn die ervoor moeten zorgen dat ons systeem van sociale zekerheid overeind kan blijven en de economie kan blijven draaien.

Minister, ik ga ervan uit dat u daar niet met een al te best gevoel staat. Als dat zo is, hoop ik dat we van u een concreet antwoord mogen krijgen op een aantal prangende vragen. Ik hoop dat het iets meer zal zijn dan dat u zegt dat er een kaderdecreet voor kinderopvang komt, want dat hebben we nu al dertien keer mogen horen. Aan dat antwoord hebben die mensen, die in de problemen zitten, vandaag geen boodschap.

Mijn vraag is heel klaar en duidelijk: wat zult u op heel korte termijn concreet doen om deze initiatieven van zelfstandige kinderopvang te ondersteunen, zodat ze overeind kunnen blijven?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, nu heb ik eigenlijk wel gemengde gevoelens bij het aanhoren van sommige stukken van de vraag. Ik vind het heel vervelend om over individuele situaties te moeten spreken tijdens een plenair debat. Ik kan aannemen dat men sommige situaties aangrijpt om te vernemen of er structurele zaken aan de orde zijn. Ik wil toch graag verduidelijken dat als een zelfstandig initiatief van een zekere omvang de deuren sluit of het faillissement aanvraagt, dat niet altijd, en in een aantal situaties die u citeert wellicht niet, wordt veroorzaakt door het probleem van het IKG-systeem.

Er zijn veel elementen aan de orde. Ik weiger mee te gaan in de beeldvorming dat als een initiatief het niet goed doet, het de schuld van de overheid is. Er zijn hier partijen die vinden dat ondernemen altijd hoog in het vaandel moet worden gevoerd. Ik heb gisteren een gesprek gehad met de burgemeester van Tessenderlo. Ik weet ongeveer wat het probleem is van dat kinderdagverblijf. Ik ben het absoluut niet eens met de suggestie dat daar alleen het overheidsoptreden van aan de grondslag ligt. Dat vormt een deel van het verhaal.

Een kinderdagverblijf openen en exploiteren, betekent dat er kennis moet zijn van de omgevingsanalyse, dat er ervaring moet zijn van de sector, dat er een ondernemingsplan moet worden gemaakt, dat men een beroep moet of kan doen op de bijstand voor dat alles door het Agentschap Ondernemen, dat de mensen er zijn van KidsInvest, dat de administratie van Kind en Gezin ter beschikking moet staan om te kijken wat mogelijk is. Er zijn dus heel wat actoren die erbij betrokken kunnen worden.

Ik heb een paar keer verwezen naar de problematiek van het paritair comité. Die is niet ontstaan door het optreden van de Vlaamse overheid, wel door het verschuiven van een aantal initiatieven naar een ander paritair comité. Het zal dankzij het overheidsoptreden zijn – en ere wie ere toekomt, door het KB van de federale regering van lopende zaken – dat het probleem wordt opgevangen.

Het is dus bijzonder jammer dat sommigen die informatie, die goed verspreid is, niet tot zich laten doordringen of er alleszins geen kennis van hebben dat je met een serieuze correctie zit op wat qua loonkost op een bepaald moment blijkbaar aan de orde was.

Laten we even naar de cijfers kijken. Het aantal starters is in 2010 te ramen op 163, het aantal stoppers ramen we ongeveer op 85. Als je de cijfers van 2008 tot 2010 neemt, zijn er 530 initiatieven gestart en 167 gestopt.

Wat Aartselaar betreft, is het niet aan mij om hier wat details over te geven. Ik moet bovendien enig voorbehoud maken, want ik ken uiteraard niet alle details. Ik weet wel dat er een problematiek is van brandveiligheidsnormen. Ik daag de collega's uit om op dat vlak ook duidelijk te zijn. Er zijn in het verleden brandveiligheidsnormen gemaakt, eerst voor de gesubsidieerde sector, dan voor de zelfstandige sector. Het is niet de overheid die die gemaakt heeft. Experts hebben die gemaakt. Er is herhaalde keren over gecommuniceerd met de sector: er zijn mogelijkheden om uitzonderingen te vragen, er zijn procedures, er is KidsInvest om u te helpen enzovoort.

Ik stel vast dat men daar een attest had. Er was een opmerking over de aansluiting van de branddetectie op een centraal systeem. Ik stel vast dat KidsInvest daarover niet gecontacteerd is, ondanks het feit dat de betrokkenen toch al wat vertrouwd waren met deze mogelijkheid.

Zoals ik u twee weken geleden in de commissie al heb gezegd, hebben wij opnieuw alle initiatieven aangeschreven met de vraag of ze in orde waren. We stelden ook voor dat wij, indien ze toch problemen hadden, mee konden zoeken naar een manier om de veiligheidsnormen te verzoenen met hun mogelijkheden. Daar heeft deze voorziening in kwestie ook niet op gereageerd.

Wat het paritair comité betreft, begrijp ik dat de betrokkenen zeggen dat daar plots een reëel probleem van loonkost is opgedoken, niet veroorzaakt door de Vlaamse overheid. Het probleem is, minstens tijdelijk, opgelost via een KB. Daarover is gecommuniceerd met de sociale secretariaten en men heeft het op de website van Kind en Gezin geplaatst. Ik stel vast dat hier nu beweerd wordt dat de problematiek van de plots verhoogde loonkost een issue is. Volgens mijn informatie is Kind en Gezin niet gecontacteerd, net zomin als het Agentschap Ondernemen. Als men problemen had, hadden we kunnen bekijken wat we konden doen.

Wil dat zeggen dat er geen structureel probleem is? Natuurlijk is er een probleem ten gronde. Dat is in de commissie door iedereen onderkend. Ik ben de laatste om te minimaliseren dat er een problematiek is. We moeten die problematiek aanpakken, en het zal niet volstaan met lapmiddelen. Er zal meer moeten gebeuren. U zegt dat ik niet mag verwijzen naar het kaderdecreet Kinderopvang, maar dan moet u die vragen ook niet elke week opnieuw stellen. Er is maar een structurele oplossing binnen een globale financiering, waarbij inzake de kwaliteitsnorm de lat gelijk moet worden gelegd. De financiering moet daar ook naar geregeld worden. We zijn druk bezig om dat voor te bereiden. Dat moet er inderdaad zo snel mogelijk komen.

Kunnen ze dan snel iets doen? Ook dat is in de commissie besproken. We hebben in de voorbije weken initiatieven op dat vlak genomen. Wij screenen en contacteren alle zelfstandige kinderopvanginitiatieven vanaf een bepaalde capaciteit, om te zien of ze problemen hebben en of er vragen zijn. In de informatieve brief rond de brandveiligheidsnormen zeggen wij opnieuw dat men contact moet opnemen als men een probleem heeft. We gaan opnieuw alle sociale secretariaten sensibiliseren voor de problematiek van de RSZ. We zullen het Agentschap Ondernemen, KidsInvest en UnieKO opnieuw convoceren, om na te gaan hoe we proactief een aantal initiatieven kunnen nemen.

Als we klaarheid hebben over de globale financieringstechnieken op termijn, kunnen we bekijken of we ook in voorafname, binnen de budgettaire mogelijkheden, initiatieven kunnen nemen.

Mevrouw Lies Jans: Minister, bedankt voor het zeer duidelijke antwoord. In 2012 zullen er structurele maatregelen genomen kunnen worden. Ik heb begrepen dat u op korte termijn ieder kinderopvanginitiatief in de zelfstandige sector grondig zult bevragen en waar nodig zult ondersteunen. Dat lijkt mij noodzakelijk, want 2012 is nog een jaar. We ontvangen signalen dat er nog crèches zullen sluiten vanwege de financiële situatie. Dit zijn mijns inziens dan ook de goede pistes om te volgen.

Wij hebben zeker nooit gesteld – maar ik denk dat u mijn collega bedoelt – dat de Vlaamse overheid fouten maakt tegenover de zelfstandige sector. Ik denk dat het wel belangrijk is dat de Vlaamse overheid de zelfstandige sector zo goed mogelijk ondersteunt. De maatregelen die nu gepland zijn, zullen op korte en lange termijn wel tot resultaat leiden.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Voor alle duidelijkheid: ook ik heb niet gezegd dat de Vlaamse overheid fouten heeft gemaakt. Ik heb wel gevraagd dat de Vlaamse overheid dringend overleg zou plegen met de sector.

Minister, we hebben het debat inderdaad uitvoerig gevoerd in de commissie. Ik heb het verslag bij omdat ik zo kan aantonen wat ik wil aankaarten, en dat is ook wat ik daarstraks in mijn vraag heb gesteld. Als u op het einde van uw betoog in de commissie zegt: “Dit betekent uiteraard niet dat er niets meer kan of zal gebeuren voor 2012 en de inwerkingtreding van het nieuwe kaderdecreet Kinderopvang. Een aantal technische aanpassingen of aanpassingen die passen binnen het decreet Kinderopvang kunnen mogelijkerwijze reeds in 2011 doorgevoerd worden. We onderzoeken wat mogelijk is. Door de evaluatie zullen een aantal dingen vroeger dan de implementatie van het nieuwe decreet worden aangepakt.” Minister, neem me niet kwalijk, maar dit is vaag. Daar zijn die mensen echt niet mee geholpen.

U zegt dat ik niet meer mag verwijzen naar het kaderdecreet. Wel, ik wil toch even een bloemlezing geven van wat daar is over gezegd. Gewezen parlements lid Jacky Maes zei op 16 februari 2000: “Wij willen dan ook een voorstel van kaderdecreet Kinderopvang indienen”. Kris Peeters zei op 13 juni 2009: “We werken een kaderdecreet Kinderopvang uit”. Minister Vandeuren zei op 15 december 2009: “We zitten in een jaar waarin we een kaderdecreet Kinderopvang moeten bespreken en, naar ik hoop, tot een goed einde brengen.” Minister Vandeuren zei op 5 mei 2010: “Ik heb er nooit een geheim van gemaakt dat dit jaren in beslag zal kunnen nemen.” De heer Dehaene zei op 5 mei 2010: “Ik ben blij dat we er eindelijk werk van maken.” Mevrouw Güler Turan zei op 21 december 2010: “Het nieuwe kaderdecreet wordt in 2011 voorgesteld.”

Voorzitter, ik kan nog verdergaan, maar ik zal hier stoppen. Maar dat is wat ik wil aankaarten: niet meer ‘we zullen, we gaan onderzoeken’, maar ‘doen, doen!’ (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister, collega's, ik vind de humoristische reactie op wat mevrouw Van der Borgh zei, een beetje misplaatst, want het is de kern van het probleem. Er worden heel wat beloftes gemaakt, niet alleen in dit dossier, maar ook in andere dossiers.

Minister, u hebt effectief in de commissie gezegd: “Tegen de helft van 2011 verwachten we een nieuw decreet.” Er zijn in het verleden al zoveel beloftes gemaakt dat ik me de vraag stel of er werkelijk iets van komt.

Een groot deel van het probleem is terug te brengen tot de verzuiling van de kinderopvang. Er gaat 390 miljoen euro naar de gesubsidieerde kinderopvang en nauwelijks 10 miljoen euro naar de privékinderopvang. Dat is een van de grote problemen. Daarom is het hoog tijd dat men werk maakt van een decreet dat een decreet is waar het privé-initiatief wordt gesteund en waar de vraag gesubsidieerd wordt indien nodig, maar niet het aanbod.

Minister, ‘loze beloften’ is blijkbaar het motto van deze regering. Ik hoop dat u daar niet aan meedoet en dat we van u resultaat kunnen zien.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, ik ga beginnen met te herhalen wat ik vorige keer ook al aan de heer Sabbe heb gezegd. U moet echt de conceptnota eens lezen – want ik denk dat u die niet gelezen hebt – en dan weet u wat er allemaal aan komt.

Er wordt wel degelijk zeer hard aan gewerkt. We willen het werk grondig doen omdat het een kaderdecreet is dat jaren moet kunnen dienen. Mevrouw Van der Borgh, ik neem het u niet

kwelijk want u zit niet meer in de meerderheid, maar neem van mij aan dat er binnen de meerderheid zeer hard gewerkt wordt aan dit decreet.

Ik vind het ook vervelend dat we, iedere keer wanneer er een incident is, de discussie opnieuw moeten voeren in de commissie of in de plenaire vergadering. Er zullen altijd starters zijn en altijd mensen zijn die er mee stoppen.

Mijn grote bezorgdheid is dat we ergens een flikkerlichtsysteem moeten hebben dat ons problemen signaleert. In het geval van Aartselaar valt u of de administratie niets te verwijten. U hebt veel geïnvesteerd in het informeren van de verschillende initiatiefnemers over de brandveiligheidsnormen. Het is jammer voor alle ouders die betrokken zijn, maar ik vrees dat dit soort sluitingen niet te vermijden is.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, deze problematiek ligt me na aan het hart, maar het verwondert me bijzonder dat u deze actuele vraag vandaag ontvankelijk hebt verklaard. Tien dagen geleden hebben we over identiek hetzelfde probleem een heel boeiende, interessante en uitvoerige uiteenzetting gehouden in de commissie Welzijn, met uitzondering van het gegeven dat er nu opnieuw een crèche is gesloten in Aartselaar. In het verleden was u toch iets strenger als een zaak al heel uitvoerig aan bod was gekomen in de commissie. Ik neem aan dat u in de toekomst even tolerant zult zijn als er actuele vragen worden gesteld.

Het is een feit dat het water veel van die zelfstandige crèches hoog aan de lippen staat. Er is dringend nood aan structurele oplossingen, want elke week krijgen we berichten van zelfstandige initiatieven die helaas om verschillende redenen sluiten. De sector stelt terecht dat ze gedurende lange tijd stiefmoederlijk werd behandeld.

Minister, ik ben blij dat u erkent dat voor dit probleem een structurele oplossing moet worden uitgewerkt, dat het probleem ten gronde moet worden aangepakt. In afwachting van uw kaderdecreet durf ik ervoor pleiten dat u de nodige waarborgen geeft voor het behoud, de ondersteuning en de goede werking van het IKG-systeem.

Mevrouw Jans, ik heb met heel veel interesse geluisterd naar uw betoog. Ik ga ervan uit dat u zowel de motie van mevrouw Van der Borght, als de motie van onze fractie gaat steunen, want daarin staat letterlijk wat u zopas hebt gezegd.

De voorzitter: Mevrouw Dillen, u vindt dat de vraag niet ter zake was, u besteedt er wel twee minuten aan. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Minister, iedereen is het erover eens dat de zelfstandige sector een belangrijke sector is. Men moet het niet altijd gaan zoeken in meer budget. Het is heel eigenaardig dat in het geval van Aartselaar, dit van de ene dag op de andere aan de ouders wordt meegedeeld. Zoiets ziet men toch aankomen.

Er zijn heel wat instrumenten uitgebouwd, zowel bij Kind en Gezin als bij KidsInvest, infolijnen, helpdesks enzovoort. Zijn kinderdagverblijven zich voldoende bewust van heel dat instrumentarium en alle initiatieven? Moet Kind en Gezin er niet nog meer aandacht voor hebben om de bestaande initiatieven bekend te maken bij de kinderdagverblijven?

Door de samenwerking tussen Kind en Gezin en KidsInvest, die er nu niet is, inzake de bedrijfseconomische en inhoudelijke gegevens, kan men meer zaken voorkomen.

Minister Jo Vandeuren: Ik onderschrijf veel zaken. De samenwerking moet beter worden georganiseerd. De initiatieven KidsInvest, het Agentschap Ondernemen, Kind en Gezin en zelfs UnieKO gaan we volgende maandag samenbrengen, om de zaken sneller te kunnen afspreken. Als we naar een kaderdecreet gaan, moeten we ook nadenken over wat we gaan doen met de melding van een aankomend probleem. Kind en Gezin heeft nu contact met

omliggende initiatieven om hun te vragen de capaciteit op te trekken om oplossingen te bieden voor die ouders. We moeten ook nadenken over een knipperlichtsysteem.

Ik wil jullie niet vervelen, maar ik wil ten gronde zeggen dat een stand-alone kinderopvang, een zelfstandige kinderopvang, zonder een beetje backing op het sociaalrechtelijke vlak, het pedagogische vlak en andere terreinen niet zomaar kan functioneren als onderneming. Mijn overtuiging is dat dat zo niet werkt. We pleiten niet voor niets voor het geven van incentives om aan te sluiten bij professionele dienstverlening, die de wegen allemaal kent. Dat doet niets af aan de ernst van een aantal signalen, die we echt wel begrijpen. Daarom mijn antwoord: we zijn aan het screenen en we zullen zelf proactief de contacten leggen om op het terrein te checken of er een aantal zaken bezig zijn. Bijvoorbeeld wat betreft de brandveiligheid mag u ervan uitgaan dat de laatste brief ook het signaal heeft gegeven dat, als iemand een probleem heeft, die het best contact opneemt zodat we kunnen bekijken of een uitzondering mogelijk is en of een investering mogelijk is. Dan kunnen we tenminste aan de slag met een concrete situatie.

Mevrouw Lies Jans: Ik wil bevestigen wat mevrouw De Vits voorstelt en wat de minister oppikt, namelijk dat de maximale samenwerking met en ondersteuning van de zelfstandige opvanginitiatieven zeker nodig is in afwachting van structurele maatregelen.

Ik wil de verontwaardiging van mevrouw Dillen even temperen. Ik heb geen actuele vraag ingediend, ik had een vraag om uitleg ingediend, en die is gekoppeld aan de actuele vraag van mevrouw Van der Borgh. U hoeft dus niet zo verontwaardigd te zijn, mevrouw Dillen.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Minister, ik ben blij dat alle actoren maandag samenkomen. Ik hoop dat al die actoren zullen openstaan voor de sector die er vertegenwoordigd is, dat men zal willen luisteren naar de noodkreten en men er een antwoord op zal willen geven. Dat is natuurlijk het heikele punt: we kennen de noden, we kennen de signalen maar tot op vandaag is daar veel te weinig op ingegaan. Ik hoop dat daar echt een kentering in komt.

De voorzitter: Mevrouw Dillen, de vraag van mevrouw Van der Borgh ging heel duidelijk over de toepassing van het kaderdecreet naar aanleiding van een aantal gevallen die zich hebben voorgedaan. Mevrouw Lies Jans had een vraag om uitleg ingediend, die is omgezet in een actuele vraag. Als u nu echt denkt dat ik partijgenoten ga bevoordelen, dan kent u me heel slecht, mevrouw Dillen. Ik kijk trouwens niet naar de vraagsteller, ik kijk naar de vraag. Een afwijzing komt misschien wel meer voor bij de meerderheid dan bij de oppositie. Mevrouw Dillen, ik vond uw opmerking ongepast. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het standpunt van de federale CREG ten aanzien van het Vlaams decreet dat hernieuwbare energie vrijstelt van injectietarieven

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, minister, collega's, in 2009 heeft de federale regering bij KB de mogelijkheid gecreëerd om aan de distributienetbeheerders (DNB) injectietarieven te laten doorrekenen wanneer er decentralisatie is inzake de elektriciteit vooral van hernieuwbare energiebronnen en zeker ook van de warmte-krachtkoppeling (wkk) waarvoor bepaalde landbouwbedrijven de nodige inspanningen hebben gedaan. Dit doorkruist in feite de politiek van de Vlaamse Regering om hernieuwbare energie te promoten.

We hebben daar in de commissie geregeld over gedebatteerd. Samen met de heer Martens en mevrouw Homans zijn we tot een voorstel van decreet gekomen, met adviezen van de Raad

van State. Kort voor het kerstreces werd dat voorstel van decreet unaniem goedgekeurd, wat een wijziging is van het Elektriciteitsdecreet van 2000. Het houdt in dat de distributienetbeheerders geen injectietarieven meer mogen aanrekenen. Ik zou zeggen: eind goed al goed.

Dat was echter buiten de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) gerekend. Ik verneem nu dat de CREG zich niets aantrekt van wat het Vlaams Parlement heeft goedgekeurd, en zegt dat dat onwettig is. Ik heb zelfs de indruk dat de CREG op die manier probeert in de plaats van de politiek te komen. Ik heb het er lastig mee dat een regulator zegt dat het zijn bevoegdheid is. Ik stel ook in andere dossiers vast dat de CREG zegt dat het niet de bevoegdheid is van de federale overheid maar zijn bevoegdheid. Het is een beetje de staat binnen de staat. Het is belangrijk dat er een signaal komt. De distributienetbeheerders dreigen nu tussen hamer en aambeeld te komen omdat men het decreet zal proberen toe te passen. Aan de andere kant zal de CREG zijn zin blijven doen wat betreft de tariefbepaling, met negatieve gevolgen voor de mogelijke aandeelhouders.

Welke initiatieven kunt u als Vlaams minister nemen ten aanzien van de federale overheid om een oplossing te vinden?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: We leggen ons niet neer bij wat de CREG schrijft. Het is ook aan mij om ervoor te zorgen dat de decreten die in dit parlement worden goedgekeurd, worden uitgevoerd. Ik heb de VREG gevraagd om erop toe te zien dat de distributienetbeheerders doen wat er in dat decreet staat, namelijk de injectietarieven niet toepassen. We hebben zelf ook contact genomen met die distributienetbeheerders. Zij zullen die injectietarieven niet toepassen in weerwil van wat de CREG beweert. De CREG zal naar het Grondwettelijk Hof stappen, zegt men. We zullen dan wel zien wat daar gebeurt. Ik blijf ervan overtuigd dat de invoering van injectietarieven een absolute doorkruising is van onze politiek in groene stroom en groene warmte. Dat kan niet.

Een aantal weken geleden heb ik een overleg gevraagd met federaal minister van Energie Paul Magnette over de omzetting van het derde Europese energiepakket. Recent bleek dat injectietarieven opnieuw worden opgenomen in het ontwerp van energiewetgeving dat in de Kamer klaar ligt. Ik stel dan ook voor dat we onze federale collega's oproepen om dat deel opnieuw uit de energiewetgeving te halen. Intussen passen wij in Vlaanderen de injectietarieven gewoon niet toe.

De heer Carl Decaluwe: Ik ben uitermate tevreden met uw antwoord. We moeten er inderdaad met z'n allen op aandringen bij de federale collega's opdat het KB daar wordt opgenomen in de wet. Wat de CREG doet, is echter niet opschortend. Men zal dus uitvoeren. Het gaat in totaal over bijna 6 miljoen euro. De CREG zal dat proberen te verhalen op de aandeelhouders, meer bepaald de gemeenten. Het kan niet de bedoeling zijn dat de gemeenten het slachtoffer zijn van de eigengereide politiek van de CREG. Zij houdt geen rekening met een aantal democratische instellingen. De Raad van State gaf duidelijkheid over de mogelijkheden om dit toe te passen. We moeten met z'n allen naar hetzelfde doel streven, ook met onze federale collega's.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: We moeten inderdaad de kans te baat nemen nu op federaal vlak een wetsvoorstel voorligt waarin de oude koninklijke besluiten over de injectietarieven worden opgenomen. Men voorziet in een nieuw injectietarief om daar het injectietarief uit te halen zodat er opnieuw een congruentie is tussen het gewestelijk beleid inzake injectietarieven versus het federaal beleid. Ik hoop dat de CREG daar dan wel genoeg mee neemt. We weten immers dat de CREG naar de rechter is gestapt om de onwettelijkheid van het KB over meerjarentarieven aan te vechten. De CREG beweert dat de wetgevende macht daar geen enkele uitspraak over mag doen en geen enkele invloed mag uitoefenen op de tarieven, de

tariefstructuur en de wijze waarop tarieven moeten worden samengesteld. Dat leidt tot zeer ongewenste toestanden. Ik denk dat we daar een zekere democratische controle op moeten houden. Als de wetgevende macht zegt dat bepaalde tariefstructuren nodig zijn om ecologische of sociale doelstellingen te vervullen, dan vind ik inderdaad dat het parlement en de wetgevende macht die kans moeten blijven krijgen. Ik hoop dat de CREG tot rede komt en zich niet langer verzet tegen deze of gene wettelijke bepalingen die de tariefstructuren mee vorm geven.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Ik sluit me aan bij de heer Martens. Wij hebben het advies van de CREG en van de Raad van State gevraagd. Op basis van wat we toen wisten, hebben we bekeken wat we binnen onze eigen bevoegdheden konden doen.

Ik weet toevallig wat er aan de overkant gebeurt, want ik ben gemeenschapssenator. Ik probeer al weken minister Maignette daarover te ondervragen, maar die weigert om naar de commissie te komen. Mogelijks komt hij volgende week. Ik zal doen wat ik kan. Ik wil wel oproepen dat elke partij hier aanwezig die achter dat decreet staat dezelfde boodschap brengt aan de federale collega's.

Minister Freya Van den Bossche: Ik steun de oproep van mevrouw Homans. Ik zal het engagement aangaan voor diegenen die ken en die ik kan contacteren.

De heer Carl Decaluwe: Ik ben ontroerd.

De slotsom is de volgende. Als er ooit een federale regering komt, en een grote staatshervorming, dan bewijst dit dat het tarievenbeleid liefst ook voor een stuk in Vlaamse handen komt, zodat er een uniform beleid kan worden gevoerd.

De heer Martens heeft er al naar verwezen. Ik vind dat er ook een zekere controle moet komen op de regulatorenstaat-in-de-staat, zodat een en ander correct is en alle actoren rechtszekerheid hebben. CREG heeft er immers een handje van weg om voortdurend onzekerheid te zaaien. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Johan Verstreken, Sven Gatz en Marc Hendrickx en de dames Ulla Werbrouck en Elisabeth Meuleman betreffende het veroordelen van de moord op David Kato en het bestrijden van homofobie in de wereld

– 929 (2010-2011) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Roegiers bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Roegiers, Verstreken, Gatz en Hendrickx en de dames Werbrouck en Meuleman betreffende het veroordelen van de moord op David Kato en het bestrijden van homofobie in de wereld.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, vorige week is David Kato vermoord. De indieners van dit voorstel van resolutie vragen een krachtig signaal aan de Vlaamse Regering. Het lijkt ons beter dat op korte termijn te doen dan dit voorstel de hele parlementaire weg te laten afleggen en dat signaal hier, in goede omstandigheden en als het zou worden goedgekeurd, pas over drie à vier weken te geven. Daarom vragen we dat dit vandaag op de agenda zou worden gezet.

De voorzitter: We stemmen bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is aangenomen. Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van de heren Roegiers, Verstreken, Gatz en Hendrickx en de dames Werbrouck en Meuleman betreffende het veroordelen van de moord op David Kato en het bestrijden van homofobie in de wereld onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de bespreking van het voorstel van resolutie.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, ik dank de leden omdat ze ons volgen in onze vraag om dit voorstel bij hoogdringendheid te behandelen. Ik zou de toelichting bij het voorstel ook vanaf mijn bank kunnen geven, maar ik doe dit heel bewust vanaf het spreekgestoelte, uit respect en als eerbetoon aan David Kato.

Wie is David Kato? Vorige week woensdag, precies één week geleden, werd deze Oegandese mensenrechtenactivist en voorvechter van holebirechten in zijn huis in de buurt van Kampala, Oeganda, op laffe wijze vermoord. De moordenaars zijn zijn huis binnengedrongen en hebben zijn hoofd met een stok ingeslagen, met de dood tot gevolg. David Kato is vorig jaar in ons land en een aantal Europese landen geweest, om steun te vragen voor zijn strijd in Oeganda en in Afrika. In de gesprekken die hij heeft gevoerd met diverse mensen, heeft hij een aantal keer te kennen gegeven dat hij overwoog asiel te vragen in Europa. Hij heeft dat echter niet gedaan. Hij wou het niet doen, omdat hij de mensen in zijn land waarmee hij een strijd streed, niet in de steek wou laten. In die gesprekken heeft hij ook meermaals zijn eigen dood voorspeld.

Nog niet zo lang geleden publiceerde het Oegandese dagblad Rolling Stone een lijst van honderd homo's, met foto en met adres, met als oproep: "Hang ze op. Ze hebben het gemunt op onze kinderen." Het dagblad is een tweetal weken geleden veroordeeld voor die oproep, maar het onheil was geschied: David Kato stond namelijk als allereerste met foto en adres op die lijst. Het gevolg heb ik zonet geschetst.

Homofobie tiert welig in een aantal Afrikaanse en Arabische landen. Het is niet ondenkbeeldig dat ook in andere landen het geweld op of de discriminatie van holebi's en transgenders toeneemt. Daarom willen we deze dubbele oproep aan de Vlaamse Regering lanceren. Die oproep heb ik ook heel bewust voorgelegd aan de collega's van de oppositie, omdat ik ervan overtuigd ben dat over mensenrechten niet hoeft te worden onderhandeld en ik dus ook een zo groot mogelijk draagvlak vraag voor deze oproep.

Zoals ik daarnet al heb verklaard, is de oproep dubbelzijdig. In het algemeen is het de bedoeling een dam tegen homofobie op te werpen. Daarnaast roepen we de Vlaamse Regering op een aantal zaken te doen, in het bijzonder een strenge veroordeling van de moord op David Kato uit te spreken.

Ik hoop dat dit voorstel van resolutie met een grote meerderheid zal worden goedgekeurd. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, de heer Roegiers heeft de verontwaardiging die bij mijn fractie en bij mezelf leeft, zeer goed verwoord. Ik heb verder niets aan zijn uiteenzetting toe te voegen.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, wat in die krant is gepubliceerd, tart natuurlijk elke verbeelding. De oproep homoseksuelen te executeren, kan onmogelijk door de beugel.

We kennen de macht van de media en de manier waarop hiervan misbruik kan worden gemaakt. In Rwanda heeft de Radio Télévision Libre des Mille Collines opgeroepen tot haat tegen een bevolkingsgroep, met de bekende gruweldaden tot gevolg. De lokale Oegandese krant Rolling Stone zou in feite voor de rechtbank moeten worden gesleept omdat ze heeft opgeroepen homo's en lesbiennes op te hangen. Ze heeft een dodenlijst gepubliceerd waarop onschuldige Oegandezers en ook een ginds wonende en werkende Vlaming staan vermeld. De gang van zaken is verontrustend. Gelukkig is, zoals de heer Roegiers heeft verklaard, ondertussen al iets rechtgezet. Het kwaad is echter geschied.

Het lijkt me een goede zaak de beleidsmensen in Oeganda een duidelijk signaal te geven. Ik heb de indruk dat bepaalde politici in Oeganda zich meer door religieuze argumenten dan door wetenschappelijk onderzoek laten leiden. Sinds enkele jaren zijn ginds ook Amerikaanse evangelische fundamentalisten neergestreken die tegen andersgeaarde mensen preken.

Ik wil even de heer Kato zelf citeren: "Ik ben bezorgd om mezelf, maar ook om mijn familie. Wanneer de wet van kracht wordt, zal mijn moeder, mijn huisbaas, mijn buur of mijn dokter, kortom iedereen die weet dat ik homo ben, achter de tralies verdwijnen als ze mij niet aangeven bij de politie. De regering creëert een maatschappij waarbij iedereen iedereen moet bespioneren.

In de 21e eeuw kunnen we dergelijke toestanden niet tolereren. We verlenen dan ook onze steun aan dit voorstel van resolutie. De mensenrechten moeten worden gerespecteerd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

108 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Marino Keulen en Sas van Rouveroi tot besluit van de op 13 januari 2011 door de dames Marleen Van den Eynde en Annick De Ridder in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, respectievelijk over het negatieve advies van de Inspectie van Financiën betreffende het ontwerp van beheersovereenkomst 2011-2015 met de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn, en over de nieuwe beheersovereenkomst met de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn en het negatief rapport ter zake van de Inspectie van Financiën

– 882 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
61 leden hebben neen geantwoord;
26 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Laurys.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Patrick Janssens.

De heer Bart Caron: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw Robeyns.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Dirk Peeters en Filip Watteeuw tot besluit van de op 13 januari 2011 door de dames Marleen Van den Eynde en Annick De Ridder in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, respectievelijk over het negatieve advies van de Inspectie van Financiën betreffende het ontwerp van beheersovereenkomst 2011-2015 met de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn, en over de nieuwe beheersovereenkomst met de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn en het negatief rapport ter zake van de Inspectie van Financiën

– 885 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
85 leden hebben neen geantwoord;
22 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jan Penris tot besluit van de op 13 januari 2011 door de heer Jan Penris in commissie gehouden interpellaties

- 1° tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de aanhoudende problemen met de lopende en geplande ontpolderingsprojecten in de Prosperpolder en de Willem-Leopoldpolder;
 - 2° tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verdere verbetering van de bevaarbaarheid van de Westerschelde
- 887 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

- 113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 18 leden hebben ja geantwoord;
- 89 leden hebben neen geantwoord;
- 6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Peter Gysbrechts, de dames Lydia Peeters en Gwenny De Vroe en de heer Sven Gatz tot besluit van de op 18 januari 2011 door mevrouw Vera Van der Borgh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de financiële en administratieve tekortkomingen van het IKG-systeem voor zelfstandige kinderopvanginitiatieven

– 889 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

- 113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 43 leden hebben ja geantwoord;
- 61 leden hebben neen geantwoord;
- 9 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Felix Strackx en Erik Tack tot besluit van de op 18 januari 2011 door mevrouw Vera Van der Borght in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de financiële en administratieve tekortkomingen van het IKG-systeem voor zelfstandige kinderopvanginitiatieven – 895 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, we hebben een heel boeiend debat gehad in de commissie, en daarjuist was er hier een heel boeiende herhaling van dat debat.

Ik ben heel erg benieuwd naar het stemgedrag van de leden van de meerderheid, en in het bijzonder naar dat van de collega's van de N-VA. Het is heel gemakkelijk om hier mooie principes op het spreekgestoelte te komen verkondigen, maar men moet die ook heel consequent vertalen in het stemgedrag. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

23 leden hebben ja geantwoord;

61 leden hebben neen geantwoord;

27 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Wim Wienen tot besluit van de op 18 januari 2011 door de heren Wim Wienen, Jurgen Verstrepen en Bart Tommelein in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, respectievelijk over de intentieverklaring tussen de VRT en het productiehuis Woestijnvis, over het preferentieel partnership tussen de VRT en Woestijnvis, en over de nieuwe overeenkomst tussen de openbare omroep VRT en het productiehuis Woestijnvis – 892 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

18 leden hebben ja geantwoord;

61 leden hebben neen geantwoord;

33 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Dirk Van Mechelen, de dames Patricia De Waele, Mercedes Van Volcem en Gwenny De Vroe en de heer Sven Gatz tot besluit van de op 19 januari 2011 door de heer Dirk Van Mechelen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het handhavingsbeleid inzake woonrecht in weekendverblijven
– 899 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
43 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Pieter Huybrechts en de dames Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en Marleen Van den Eynde tot besluit van de op 19 januari 2011 door de heer Dirk Van Mechelen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het handhavingsbeleid inzake woonrecht in weekendverblijven
– 894 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
69 leden hebben neen geantwoord;
20 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele tot besluit van de op 18 januari 2011 door de heren Carl Decaluwe, Jurgen Verstrepen en Bart Tommelein in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, respectievelijk over de openstelling van de markt voor televisiedistributie, over de verregaande liberalisering van de telecommarkt, en over de conclusies van het advies van het BIPT, de VRM en de andere regionale mediaregulatoren betreffende het openstellen van de kabel
– 900 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
23 leden hebben ja geantwoord;
69 leden hebben neen geantwoord;
21 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Wim Wienen tot besluit van de op 18 januari 2011 door de heren Carl Decaluwe, Jurgen Verstrepen en Bart Tommelein in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, respectievelijk over de openstelling van de markt voor televisiedistributie, over de verregaande liberalisering van de telecommarkt, en over de conclusies van het advies van het BIPT, de VRM en de andere regionale media-regulatoren betreffende het openstellen van de kabel
– 891 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
69 leden hebben neen geantwoord;
20 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Boudewijn Bouckaert, Lode Vereeck, Ivan Sabbe en Jurgen Verstrepen en mevrouw Patricia De Waele tot besluit van het op 2 februari 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het acute plaatstekort in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel – 931 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

24 leden hebben ja geantwoord;

88 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Gerda Van Steenberge en de heren Wim Wienen, Wim Van Dijck en Erik Arckens tot besluit van het op 2 februari 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het acute plaatstekort in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel – 932 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

23 leden hebben ja geantwoord;

89 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Sven Gatz, mevrouw Ann Brusseel, de heer Luckas Van Der Taelen, de dames Elisabeth Meuleman en Marleen Vanderpoorten en de heren Jean-Jacques De Gucht en Filip Watteeuw tot besluit van het op 2 februari 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het acute plaatstekort in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel – 934 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 14

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
85 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Vooraleer we tot de laatste stemming overgaan, wil ik, namens de drie laureaten van de Gouden Erepenningen 2010, nogmaals de volksvertegenwoordigers die hier aanwezig waren, zeer oprecht bedanken. Ook de volksvertegenwoordigers die zich hebben verontschuldigd, wil ik bedanken. Diegenen die ongewettigd afwezig waren, zullen we een mooie brief bezorgen. Ik denk dat de bijeenkomst en de oproep die door de leden van het Uitgebreid Bureau ondersteund werd, er wel mochten zijn. De drie laureaten waren aangenaam verrast over de stijlvolle plechtigheid en de aanwezigheid van alle volksvertegenwoordigers.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de dames Yamila Idrissi en Fatma Pehlivan, de heer Paul Delva, mevrouw Sabine Poleyn, de heren Jos De Meyer en Willy Segers en mevrouw Vera Celis tot besluit van het op 2 februari 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het acute plaatstekort in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel – 935 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 15

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft neen geantwoord;
51 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 9 februari 2011 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.08 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Wim Wienen, Veli Yüksel.

Afwezig met kennisgeving

Els Robeyns: ambtsverplichtingen;

Patrick Janssens, Erik Tack, Sas van Rouveroi, Ulla Werbrouck: familieverbindingen;

Lode Ceysens, Irina De Knop, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Erik Arckens

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma

Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgén Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgén Verstrepen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loo, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Bart Caron, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Jan Penris, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedeke Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Goedeke Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Patricia De Waele, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedeke Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele,

Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borcht, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borcht, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borcht, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jorgen Verstrepn, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Marino Keulen, Christian Van Eyken

■

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jorgen Verstrepn, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman,

Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx,

Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jorgen Verstrepen, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 12:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jorgen Verstrepen, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche,

Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 13:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marino Keulen, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 14:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren,

Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jorgen Verstrepen, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Marino Keulen, Christian Van Eyken

■

Stemming nr. 15:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stem:

Boudewijn Bouckaert

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jorgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen

■